

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Aylık Siyasi Gençlik Dergisi | Sayı: 189 | Kasım 2014 | 2 TL | ISSN: 1302-7506

Berxwedana Kobanê Berxwedana Me Ye!

www.partizanarsiv.net

“Her devrim küçük bir kıvılcımla başlar ve vardır her namlunun ucunda bir yaşam atesi.

Böyle büyük düşler de yolculuklarla başlar ve serüvenciler düşer bu yollara...”

Kader Ortakaya Ölümsüzdür!

www.partizanarsiv.net

Merhaba;

Eylül ayında gerçekleştirdiğimiz divan toplantımıza kararlaştırdığımız Şengal ve Kobanê halkıyla dayanışma amacıyla örgütlediğimiz kampanyamızı 6 Kasım'la birlikte sonlandırmış bulunuyoruz. Kobanê ile yükselen direniş kampanyamızın esas gündemlerinden birisi oldu. Kampanyamızın startını verdiğimiz günlerde Kobanê'de artan IŞİD saldırılarına karşı hem sınırın bu tarafında hem de karşı tarafında direnişi büyütmek, Kobanê halkıyla dayanışmak için binlerce insan Pirsus sınırına akın etti. Bizde kampanyamızın ilk günlerinden itibaren Riha/pirsus'tan gelişmeleri dergimiz aracılığıyla siz okurlarımıza paylaşmaya çalıştık. Bir yandan sınırda tutulan nöbetlerin bir parçası olduk, bir yandan da yaşanan gelişmeleri aktarmaya çalıştık. Sınırdaki saldırıların artmasıyla ilk olarak muhabirimiz Pirsus sınırına gitti ve gelişmeleri bizlerle paylaştı. Kısa bir süre sonra birçok YDG'li sınırdaki nöbetlere katılmak, dayanışmayı yükseltmek için sınıra gitti. Bir ayı aşkın bir süre dönüşümlü olarak sınıra gittik. Bu sürede deneyimlerimizi ve izlenimlerimizi dergimiz aracılığıyla aktarma-

ya çalıştık. Bu sayımızda da Pirsus deneyimlerimizi takip edebilirsiniz.

Bu sayımızda öğrenci gençliğin temel gündemlerinden olan 6 Kasım'la ilgili yaptığımız çalışma, eylem etkinlikleri bulabilirsiniz. Ayrıca sonlandırmış olduğumuz kampanya sürecimize dair değerlendirmeleri ve yaptığımız çalışmaların aktarımını okuyabilirsiniz. Yine genel olarak Ortadoğu'daki gelişmeler dair değerlendirmelerimizi, şovenizmle ilgili hazırladığımız yazıları okuyabilirsiniz.

Kampanyamızın sonlanmasıyla birlikte konferans hazırlıklarımıza başlamış bulunmaktayız. Bu yıl dokuzuncusunu geliştireceğimiz konferansımız hem gündemleri açısından hem gerçekleştireceğimiz politik atmosfer açısından oldukça önemli bir noktada durmaktadır. Önümüzdeki sayımızda konferans gündemlerimize dair daha kapsamlı yazıları ve konferans çalışmalarımızı bulabilirsiniz.

Bir sonraki sayı 9. Konferans gündemleriyle sizlerle buluşmak dileğiyle.

Umutla ve Dirençle...

İsyan.....	2- 3
Özgür Okul.....	7
Forum.....	11
Berxwedana Kobanê Berxwedanê Me Yel!.....	14-21
Kolektifin Sesi.....	22-24

Kobanê İzlenimlerinden.....	25- 34
Gençlikten Notlar.....	35-36
Genç Kadın.....	38
Altın Portakal Çürük Çıktı!.....	39
Bellek.....	40

İletişim

Facebook.com/YDG.online
@YeniDemokratGen

www.yenidemokratgenclik.net
yenidemokratgenclik@gmail.com
ydg.ap@yandex.com.tr

UMUT YAYIMCILIK
ve BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ.
Yönetim Yeri: Gureba Hüseyinağa
Mah. İmam Murat Sk. No:8/1
Aksaray/ Fatih/ İstanbul
Tel: (0212) 521 34 30
Fax: (0212) 621 61 33 Sahibi ve
Yazışleri Müdürü: Çilem İlaslan
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd.
Güven San. Sit. B Blok, No 366
Tel: (0212) 544 66 34

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. Np: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02

Ankara: Sağlık Mh. Sağlık sk. Torun Ap. 19/9

Sıhhiye/Çankaya Tel:(0312) 433 10 23

İzmir:1362 sk. No:18 Altan İşh. Kat:5/509 Çankaya/Konak Tel. (0232) 484 72 83

Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşh. Kat:3 Tel: (0446) 555 11 44

Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat:2

No:185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98

Mersin:Çankaya Mh. 4716 sk. Güneş Çarşısı No:32 Kat:2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60

Dersim: Moğoltay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat 2 No: 8

Kobanê'deki Direnişi Serhildanlarla Büyütüyoruz!

TC'nin en büyük korkularından birinin, öfkenin, sokağa yansımaları olduğunu biliyoruz. Ve bu korkunun Gezi İsyanı ve ardından gelişen süreçte daha da büyüdüğü açıkça ortadadır. Kobanê merkezli gelişen süreçte bu korkunun büyümesinde önemli payı vardır. Nitekim TC'nin bu korkusu kendini 6-7 Ekimde gelişen ve ülkenin dört bir yanına yansıyan serhildanlarda yaptığı saldırılarda görmüş olduk. Saldırıların artan boyutu TC faşizminin sınırlarını da göstermiştir.

Kobanê'de büyüyen direniş, bugün kendini daha fazla hissettirmektedir. Direniş geniş bir kesimin sürekli gündemindedir. Kobanê'de verilen savaş, sınırdaki örülen direniş, dört bir yanda dayanışma için yapılanlar; geniş kitleleri Kobanê direnişinin bir parçası haline getirmiştir. Direnişin büyümesi için sınırlar önce zihinlerimizde kaldırıldı. Sonra Kobanê'ye varabilmek için sınırlar gerçekten kaldırıldı. Ve Kobanê için savaşmak isteyen, başta gençlik olmak üzere her kesimden insan Kobanê'ye akın etti. Sınırın diğer tarafında, YPG/J'nin yükseldiği direniş insanların yüzünü Kobanê'ye dönmesini sağladı. Direnişin başından beri verilen savaş insanları etkilemiş ve bugünde insanlar Kobanê'de savaşmak için bedeller ödemeye devam etmektedir.

Kürt halkının, kendine dönük saldırılarda yüzünü direnişe döndüğünü, öfkesiyle sokakları kuşattığını ve TC'nin kuşatmayı engellemeye ne iradesinin ne de ağır şekilde yaptığı faşizan uygulamaların yetmediğini birçok pratikten gördük/biliyoruz. TC'nin en büyük korkularından birinin, bu öfkenin, sokağa yansımaları olduğudur. Ve bu korkunun Gezi İsyanı ve ardından gelişen süreçte daha da büyüdüğü açıkça ortadadır. Kobanê merkezli gelişen süreçte bu korkunun bü-

yümesinde önemli payı vardır. Nitekim TC'nin bu korkusu kendini 6-10 Ekim'de gelişen ve ülkenin dört bir yanına yansıyan serhildanlarda yaptığı saldırılarda görmüş olduk. Saldırıların artan boyutu TC faşizminin sınırlarını da göstermiştir. Yapılan yüzlerce gözaltı ve tutuklama, otuz aşkın insanın bu serhildan sürecinde sokaklarda katledilmesi, OHAL uygulamaları, sokağa çıkma yasakları direnişi bastırmak için yapılan saldırıların boyutunu gözler önüne sermektedir. Özellikle sokağa çıkma yasakları TC'nin çaresizliğini, bütün çıplaklığıyla açığa çıkarmıştır.

Ancak Kobanê ile dayanışmaya ne OHAL'ler ne de sokağa çıkma yasakları engel olabilmıştır. Binlerce insan, canları pahasına ısrarla sokağa çıkmış ve Kobanê'de yapılan saldırının hesabını sormuştur. Silah dükkânları işgal edilmiş, silahlara el konulmuş ve bu silahlar hesap sormak için kullanılmıştır. Kürt halkının hesap soruculuğu, bir kere de Kobanê için kendini göstermiştir.

2006 Amed serhildanlarını bile "gölgede" bırakan bir süreç yaşanmış, serhildan T. Kürdistanı dışında İstanbul, Ankara, İzmir ve daha başka bir çok ilde de büyütülmüştür. Sokaklar, meydanlar Kobanê sloganlarıyla yankılanmış, barikatlar dayanışma için kurulmuştur.

Yapılan eylemlere pervasızca saldıran, gücünü en kontrolsüz biçimde kullanan TC, Gezi İsyanı'nı bir kez daha hatırlattı bize. Hem serhildanı bastırmak için kendi sınırlarını zorlayan uygulamaları hem de eyleme katılan insanların öfkelerini, taleplerini yoksayan, küçümseyen açıklamaları Gezi İsyanı'ndaki çaresizliği bir kere daha yaşadığının göstergesidir. Vandalları, çapulcuları sokakların yine bugünlere benzediği bir dönemde diline pelesenk etmesi tesadüf değildir. Onları bu kadar pervasızlaştıran, saldırganlaştıran yok say-

dığı halkın öfkesini kontrol altına alamama halidir. Bu yüzden bu öfkeyi “güvenlik paketleriyle” kontrol edebileceği yanılsamasına bir kere daha kapılmıştır. Yeni güvenlik paketiyle baskıda sınır tanımazlık sergilenecektir.

Güvenlik Paketi Öfkemizi Hafifletmeye Yetmez!

Tamda 6-10 Ekim’in ardından detaylarının açıklanması, yaşanan sürece vurgular yapılarak paketin servis edilmesi, paketin hedefinde sokağa çıkanların olduğunu göstermektedir. TC kendi güvenliğini yine paketlerle almaya çalışmıştır. Sokağa çıkanlara, eyleme katılanlara tehdit anlamında değerlendirebileceğimiz bu paketin, sokak eylemlerinin meşruluğunun da kanıtları niteliktedir. Paketle birlikte yapılan açıklamalar; daha fazla gözaltı, tutuklama, uzun tutukluluk süresinin yasallaştırılması demektir. Tutuksuz yargılamanın ortadan kalkması demektir. T.Erdoğan’ın eylemlerde kullanılan maskeleri son dönemde takıntı haline getirdiğini biliyoruz. Bu paketle, maskelerde daha fazla hedef tahtasına konulmuş. Eylemlerde yüzüne maske takanlara cezalar artacak. T. Erdoğan maskelere olan korkusunu geçtiğimiz haftalarda Trabzon’da yaptığı konuşmada; “Azami ölçüde yasalarda gerekli değişiklikler yapılacaktır. Bu barış kervanıdır. Barış kervanını tehdit eden hangi unsurlar varsa, bunlara karşı hukuki zemin çok daha güçlü hale getirilecektir. Kusura bakmasınlar, bu tür alçakça hareketlere prim vermeyiz. Nedir o maskeler? Eğer terörist değilsen, çıkar o maskeyi” sözleriyle ifade etmişti.

“Güvenlik paketi” ile ilgili konuşurken de, çözüm sürecini unutmadığını vurguluyor. Ayrıca çözüm sürecini nasıl işlettiğine dair vurguları da T. Erdoğan’ın konuşmasından çok rahat çıkarabiliyoruz. Barışı, hangi temellere dayandırdığı da bu konuşmada kendini bir kere daha ele veriyor. Açıkça benim çizdiğim çerçevenin dışında herhangi bir barış ya da çözüm süreci olamaz diyor. Çerçevenin dışına çıkanlar tutuklanır ya da katledilir diyor. Kendi sınırları dışında, bir demokratik özerklik deneyimine bile bu denli tahammülsüz olan TC’nin, kendi ilhak ettiği T. Kürdistan’ı topraklarında bu politikanın hayat bulmasına müsaade etmesini beklemek zaten mümkün değildi.

T. Erdoğan paketlerle işlettiği çözüm sürecini, kendi eliyle yönlendirmeye çalışırken bir yanda onu temel-

den sarsan, rahatsız eden Kürt Ulusu’nun Rojava’daki kazanımları Kobanê direnişiyle büyüyor. Onun, esas rahatsızlığı buradan kaynaklanıyor. Bu yüzden Kobanê için atan her kalbi durdurmak istiyor. Örülen her dayanışma halkasını koparmak istiyor.

Sınırları yerle bir eden direniş, Kobanê ile ülkemizdeki Kürt halkını bütünleştirmiştir. IŞİD karanlığını Kobanê’nin üstünden kaldırmak için binler tek vücut olmuştur. Ödenen büyük bedellerle halkın demokratik kazanımları korunurken, Rojava’daki kazanımlara yönelen her saldırıyı bertaraf etmek için Kobanê ile Kürt halkının direnci bir olmuştur. Ve bu birlik milyonları etkisi altına almaya devam etmektedir.

Kader Ortakaya Ölümsüzdür!

Milyonların gözü kulağı Kobanê’deyken, büyüyen direnişe güç katmak isteyenler sınırları tanımamaya devam ediyor ve Kobanê’ye ulaşıyor. Sınırı aşmak savaşmak isteyenlere tahammülsüzlüğü sınırda TC askerleri sergiliyor. Savaşı büyütme için yolları adımlarken ölümsüzleşenlerimize en son Kader eklendi. Sınırdan Kobanê’ye geçmek isterken TC askerlerinin kurşunlarıyla katledildi. Kader’in Kobanê’ye uzanan yolculuğu, sınır köylerinde tutulan nöbetlere katılmasıyla başlamıştı. Bu kadarı Kader için yeterli olmamış ve savaşın merkezinde yer almak istemişti. Kader savaşma isteğini en güzel kendisi betimleyip “Her devrim küçük bir kıvılcımla başlar. Ve vardır her namlunun ucunda bir yaşam ateşi. Böyle büyük düşler de yolculuklarla başlar. Ve serüvenciler düşer bu yollara” diyerek koyulmuştu yola. Faşizm sınır tanımazlığı bir kere de Kader’i katlederek gösterdi. Ve Kader Kobanê’nin özgürleşmesi için ölümsüzleşenlerimiz arasına katıldı. Şimdi Kobanê’nin özgürlüğünü Kader içinde istiyoruz.

YDG'nin Kampanya Çalışmalarından Haberler

İzmir'de Kampanya

Çalışmalarımıza Dair

Kampanya çalışmamız olan; "Rojava ve Şengal Halkı İçin Direnişe Omuz Ver. Dayanışmayı Büyüt", kampanyası, Ege Üniversitesindeki çalışmalarımız devam ediyor.

Ege Üniversitesi'nde Ege Yeni Demokrat Gençlik olarak, Rojava ve Şengal halkı için çıkardığımız ihtiyaç listesini, Edebiyat Fakültesi ve Yabancı Diller Meslek Yüksekokulundaki sınıflarda bulunan panolara astık ve standımız yabancı diller meslek yüksekokulunda açtık. Ege Üniversitesindeki öğrenciler ihtiyaç listesine çok ilgi gösterdi. Bununla kalmayıp, okulda ve merkezde çıkardığımız afişleri yapıldı.

İzmir Konak'ta açtığımız stantlar da yardım kampanyasına hem yardım hem de dergi dağıtımını yaptık. Aynı zamanda bildiri dağıtım da yaptık. Konak'ta bulunan kitle yardım kampanyasına çok büyük destek gördük.

Standımızı, daha görsel hale getirmek için fotoğraf sergisi oluşturduk. oluşturduğumuz sergi büyük ilgi gördü.

Dersim'de Stant Çalışması

Seyit Rıza Meydanı'nda "Rojava ve Şengal İçin Direnişe Omuz Ver. Dayanışmayı Büyüt!" kampanyamız çerçevesinde Yeni Demokrat Gençlik olarak stant çalışması gerçekleştirdik. YDG flamaları ile donattığımız stant da Özgür Gelecek gazetemiz, Yeni Demokrat Gençlik Dergimiz ve dayanışma kutusu bulundurduk.

Ajitasyonlar çekerek, insanların dikkatini üzerimize yönelttik. Sakin seyreden standımız, kalabalığın çoğalması ile daha verimli tartışma ortamlarına vesile oldu. Stant çalışmasının ardından dergilerimizi alarak park içerisinde oturan kitleyle tartışma fırsatı yakaladık. Kobanê'de yaşanan direnişe sessiz kalmayan Dersim halkı, stant çalışmamıza da ilgi gösterdi.

Ayrıca 14 Ekim Salı günü başlatmış olduğumuz kampanyamız doğrultusunda stant çalışmalarımızı devam ettirdik. Özgür Öğrenci Parkı'nda açtığımız standımıza Rojava, Şengal, Kobanê halkı ile dayanışma kutusu, "Özgür Gelecek" gazetemiz ve "Yeni Demokrat Gençlik" dergimizi yerleştirdik. Dergimizin ve gazetemizin son süreç ile ilgili donanımlı olması öğrenciler tarafından ilgi gördü. Birebir sohbet imkanı yakaladığımız, öğrencilerle de YDG'den doğru gündem tartışmaları da gerçekleştirdik.

Genel olarak verimli bulduğumuz standımızı öğrencilerin dağılması ile stant çalışmamızı sonlandırdık.

İstanbul'da Kampanya Çalışmaları

YDG olarak başlattığımız "Rojava ve Şengal için direnişe omuz ver, dayanışmayı büyüt!" "Jı Bo Berxwedana Rojava Û Şengalê Mıl Bîde. Pîştîrgîriye Mezin Bike!" şiarlı kampanyamız tüm hızıyla bulunduğumuz alanlarda devam ediyor.

Kampanya çalışmalarımız kapsamında, Sarıgazi'de afişlerimizi ve yazılımalarımızı Demokrasi Caddesi üzerinde yoğun bir şekilde yaptık.

Pertek'te Kobanê ve Şengal ile dayanışma standı

Üniversitede startını vermiş olduğumuz “Kobanê ve Şengal ile dayanışma” yardım kampanyamız Pertek merkezde de devam etti. Yardım standına yerel halk tarafından yoğun ilgi gösterildi.

Stant çalışmasında; IŞİD çetelerinin ve emperyalistlerin Kürt halkının kazanımlarını yok etmek, istemeleri ve yapılan katliamlar vurgulandı.

Ayrıca dün gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılması için duyarlılık çağrısı dile getirildi. Standa gazete ve dergini yanı sıra bildiri dağıtımları ve sesli ajitasyonlarla dayanışmayı büyültmeye çalıştık.

Ankara'da Kampanya Çalışması

Yeni Demokrat Gençlik olarak Divan toplantısında örgütlediğimiz ve Şengal için direnişe omuz ver, dayanışmayı büyüt! Kampanya çalışması doğrultusunda afiş çalışması yaptık. Ankara merkez noktasında ger-

çekleştirdiğimiz afiş çalışmalarında, Sakarya Caddesi, Mithatpaşa, Kocatepe, Konur sokak, Karanfil, Yüksel, Selanik sokaklarına ve caddelerine afişlerimizi yaptık.

Sakarya caddesinde afiş çalışması yürütürken, Faşistler tarafından gündemi ele alan Rojava ve Şengal direnişine karşın, sözlü tacizde bulunan kitle, YDG'lileri çembere almaya çalışarak tehdit etti. YDG'liler güvenli bir şekil de afiş çalışmasını bitirip ayrıldı.

Mersin'de Kampanya Çalışması

Mersin Üniversitesi'nde YDG olarak Kobanê halkı ile dayanışma standı açtık. Başlattığımız “Rojava ve Şengal için Direnişe Omuz Ver, Dayanışmayı Büyüt!” kampanyasının ilk adımlarını attık.

Üniversitenin belli bölgelerine ve standımızın etrafına afişlerimizi yaptık. Standımıza; dergimizi ve Özgür Gelecek gazetesini koyduk. Aynı zamanda standımıza; Rojava halkıyla dayanışmayı büyötmek için, çıkardığımız kartları koyarak standımızı renklendirdik.

Çukurova Üniversitesi'nde

Kampanya Çalışmaları

Adana-Çukurova Üniversitesi'nde, Yeni Demokrat Gençlik olarak “Rojava ve Şengal İçin Direnişe Omuz Ver Dayanışmayı Büyüt!” kampanyamız dahil de stant çalışması yaptık.

Kampanya kapsamında, üniversitemizin R kantinine açtığımız standı ilgi oldukça yoğundu.

Özgür Gelecek gazetesi ve Yeni Demokrat Gençlik dergisinin dağıtımını gerçekleştirdiğimiz standımızda, dayanışma kutusu hazırladık. Standımıza gelen öğrenciler ile kampanyamız hakkında sohbet ettik.

1. gününde standı ilgi yoğundu. Çalışmalarımıza önümüzdeki günlerde de devam ettik.

Güvencesizliğin Yansıması Olarak; İşçi Katliamları: ERMENEK!

Türkiye’de son zamanlarda gündemi işçi ölümleri oluşturuyor. Gündemin işçi ölümleriyle dolması tesadüfi zamanlama değil, aksine işçi sınıfının üzerine yapılan ucuz ve güvencesiz çalışma politikalarının gündeme yansımasıdır. Dünden bugüne burjuva-feodal medyada

“iş kazaları” olarak geçen, işçi ölümleri eskiye oranla artmaktadır. Uluslararası Çalışma Örgütü, TÜİK, SGK ve sendikaların verilerine baktığımızda iş kazalarıyla birlikte işçi ölümlerinin sayısı hızla yükselerek dünya sıralamasında zirveyi zorlamaktadır. Türkiye’de elde edilen istatistiki verilere göre her gün 176 iş kazası olmakta, 3 işçi hayatını kaybetmekte ve 5 işçi iş kazası sonucu iş göremez hale gelmektedir. Bu veriler sadece kayıtlı istihdamı olan iş yerleridir. Bir de madalyonun diğer yüzü olan, kayıt dışı işçi çalıştıran yerleri eklediğimizde karşımıza daha korkunç bir manzara olarak; işçi katliamı çıkıyor.

Son yıllarda Türkiye’de işçi ölümlerinin diğer ülkeleri geride bırakması, devletin işçi sınıfına bakış açısını özetler niteliktedir. Özellikle de işçi ölümleri hükümete AKP’nin gelmesinden sonra daha da artması, AKP’nin işçi dostluğunu yere serer halledir. Bugün işçi sınıfı AKP’den sonra daha çok güvencesizleştirilmiş, daha ucuz çalıştırılmıştır.

AKP hükümet olduğundan bu yana işçilerin zorla elde ettiği haklara saldırmış başta sendikal örgütlenme, kadrolu çalışma, kıdem tazminatı ve iş güvenliği gibi uygulamaları sermayeye göre değiştirmiştir. AKP’nin son sürat iş alanında yapmış olduğu taşeronlaştırma kendi içerisinde iş güvenliğini sorununu ve devamında işçi ölümlerini doğurmuştur. Bugün işçi ölümleri düne göre birer ikişer değil toplu katliamlar tarzında gerçekleşmektedir.

Buna en güncel olan örnek; Soma, Torunlar ve Ermenek’tir. Dünya’da olduğu gibi Türkiye’de de iş alanında en çok ölüm maden ve inşaat sektörlerinde meydana gelmektedir. Ama bu sektörlerde gerçekleşen ölümler bir kaza değil cinayettir. İş kazalarının cinayet statüsünde olmasının kaynağı yapılan yasalar, ihmalkârlık ve deneimsizliktir. Soma’da 301 maden işçisinin katliamı yaşan-

dığında, Torunlar Center’da düşen asansörde ve Ermenek’te su basan madende söylenen yanıt hep “Gereken neyse yapılacaktır” olmuştur.

Soma ve Torunlar işçi katliamı üzerinden çok zaman geçmemesine rağmen şimdi de Ermenek’te 8 işçinin ölümüyle

yeni bir işçi katliamı yaşandı. Ermenek’te yaşanan katliam diğer katliamlardaki gibi göz göre göre gelmiştir. Ermenek’te bulunan maden bölgesinde yer altı sularının bilinmesine rağmen sondaj çalışmaları yapılmamış ayrıca madene 3 kez su basmasının ardından hiçbir önlem alınmamıştır. Madende çalışan işçilerin asgari ücretle çalıştırılması, yemeklerini içeride yemesi ve tuvalet ihtiyaçlarını pet şişelerinde gidermesi işçilerin kölece bir tarzda çalıştırıldığının kanıtıdır.

Ermenek’teki madende arazinin kazaya açık olması ve hiçbir devlet kurumu tarafından denetlenmemesi kazanın katliama dönüşmesini sağlamıştır. Her toplu işçi katliamında olduğu gibi hükümet yetkililerinin ve Erdoğan’ın alana gelerek ailelere formaliteden teminat ve güvence vermesi artık yapılması gereken işler olarak görülmektedir. Bugün Soma’da ve Torunlar’da yaşanan katliamda hiçbir fail bulunamamış üstüne üstlük soruşturmayı yöneten savcıların işi ağırdan aldığı ve patronları koruduğu açıkça görünmektedir. Ermenek’te, devlet tarafından yaşanacak olan hukuksal sürecin, bu minvalde ilerlemesi çok absürt kaçmayacaktır. Artık her gün aşına olduğumuz işçi ölümleri, bizim geleceğimizin akıbetinin nasıl olacağına göstergesidir. İşçiler bazında görünen taşeronlaştırma ve güvencesiz çalıştırılma iş alanının her yerine girmiş bulunmaktadır.

Üniversitelerden mezun olan öğrenci gençlik yarının işçi gençliği olacak ve farklı iş kollarında çalışma yürütecektir. Gözler önünde gerçekleşen iş kazaları, işçi ölümleri öğrenci gençlik için bağımsız bir olay değil tam tersine birbirine bağlıdır. Yarının daha güvencesiz daha ucuz iş gücü olunmak istenmiyor ve iş kazalarında ölümler istenmiyorsa, yarına bugünden karşı çıkıp hareket etmeliyiz.

Kocaeli’den Bir YDG’li

Liselerde Yozlaştırma Politikalarına Karşı Örgütlenelim!

Sistemin her geçen gün arttırarak devam ettirdiği ezberci eğitim, cemaatleşme ve yozlaştırma politikaları, en fazla biz liseliler üzerinde etkisini gösteriyor.

Bizlere dayatılan 4+4+4 eğitim sistemi, zorunlu din dersleri ile gençliği kültüründen ve kimliğinden uzaklaştırmakla birlikte düşünmeyen gençlik yaratma amaçlanmıştır.

Son 12 yılda imam hatip liselerinin sayısı 450'den 952 çıkarılmıştır. İmam hatip liselerine giden öğrencilerin sayısı ise 61 binden 689 bine yükselmiştir. İmam hatip liselerinin bu sıklıkla açılması, gençliğin buraya yönlendirmesi ve gençliğe imam hatip dışında seçenek bırakmamları bu politikaların bir ürünüdür. Özellikle yeni sınav sistemi TEOG ile bu amaçlarına daha kolay ulaşmaktalar. TEOG sistemi ile eşit, parasız, bilimsel, ana dilinde eğitimden uzak ve tamamıyla ticari bir kafayla açılan eğitim sistemiyle karşı karşıyayız. Lise müfredatı dinselleştirme ve muhafazakarlaştırma artarak sürmektedir. MEB'in açıkladığı TEOG sisteminde bulunan ortak sınavlar kapsamındaki derslerin içinde yer alan din kültürü dersi ise gayrimüslimlerin din dersi almasını zorunlu kılmıştır.

Yeni yönetmelik ile her okula bir ibadethane açılma kararı alınmıştır. Bu amaçla biat eden, sorgulamayan, düşünmeyen nesiller yetiştirme hedeflenmektedir. Sinop il müftülüğünün "okullar hayat olsun" projesi adı altında 6 okulda kuran kursu açılması için talepte bulunmuştur. Müftülüğün talebi üzerine kuran kurslarını açmak için okullardaki kütüphaneler ve laboratuvarlar kullanılmıştır. Projenin ismine baktığımızda okullarda kütüphanelerin, kültürel- sosyal alanlarının ve spor salonlarının açılması için yapılan bir proje olarak algılayabiliriz. Ama baktığımızda okullar "hayat olsun" projesinin daha çok öğrencileri hayattan koparmak için yapıldığını görüyoruz. Aynı zamanda açıklamada "orta ve uzun vade de öğrencinin

ders dışı sosyal, kültürel, sanatsal ve sportif etkinliklerini değerlendirmek" yer almaktadır. Sistemin getirdiklerine baktığımızda ise bunların hiçbiri olmamakta olan kütüphane ve laboratuvarlar ise kapatılmaktadır. Zaten çoğu okulda kütüphanenin ve laboratuvar yokken olan okullarda ise 4+4+4 ile çoğu sınıflara çevrilmiş ve kalanlar da bu sistemle kuran kursları için kullanılmıştır. Bu şekilde soma katliamında yüzlerce işçinin ölümüne kader diyen bir nesil yetiştirilmeye çalışılmaktadır.

Aynı zamanda bu sistemle parası olanların özel okullarda üst düzey eğitime sahip olması, işçi ve emekçi çocukların ise niteliksiz ve bilimsel olmayan bir eğitime reva görülmüştür. Gördüğümüz gibi getirdikleri bütün yeni sistemlerle işçi ve emekçi çocukları yok sayılmaktadır.

Zorunlu İmam Hatip: TEOG

Öğrenciler TEOG sınavları ile zorunlu imam hatip liselerine yerleştirilmektedir. Verilere göre 134 bin öğrenci tercih yapamadıkları halde 40 bini imam hatip liselerine, 60 bini ise meslek liselerine yerleştirilmiştir. Bu öğrencilerin arasında gayrimüslimlerinde bulunması TEOG'un devletin asimile politikalarının da bir parçası olduğunu göstermektedir.

TEOG sistemi ile açıkta kalan öğrenciler ve yoksul aileler çocuklarını açık liseye göndermek zorunda kalmıştır. Açık liselere kayıtların artmasından kaynaklı aynı zamanda çocuk işçiliğinin ve çocuk gelinlerin sayısını arttırmıştır. Bu şekilde okumayan, araştırmayan gençlik yetiştirilmektedir. Çocuk gelinlerin artması ile kadınlar kendi ayakları üzerinde duramamakta ve erkeğe tabi kılınarak kendi haklarını arayamamaktadırlar. Çocuğu açıkta kalan ya da istemediği okula yerleşen aileler ise çocuğunu özel okullara yerleştirmiştir. TEOG sistemi ile özel okullara talebin artmasından kaynaklı özel okullarda fiyatlar artmış ve puanlama sınırı getirilmiştir. Daha önce burs veren özel okullar ise kapıda hazır bekleyen öğrencilerin olmasından kaynaklı bursları kesmiştir. Bununla birlikte eğitimdeki adaletsizlik daha belirgin bir hal almıştır.

Sistemin bize dayattığı bu politikaları teşhir etmeye devam edeceğiz.

Sistemin bu politikalarına karşı liseliler olarak örgütlenip sokaklarda olmaya devam edeceğiz. Tıpkı sınıf arkadaşımız, yoldaşımız olan Berkin Elvan şehit düştüğünde sokaklarda olduğumuz gibi.

YÖK'ün 33. Yıl Dönümünde Ülke Genelinde Protesto Edildi!

Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri YÖK'ü protesto etti !

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın bir ürünü olan YÖK'ün kuruluş yıldönümünde aralarında YDG'nin de bulunduğu Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri Dokuz Eylül Üniversitesi – Tınaztepe Kampüsün de YÖK'ü protesto etmek amaçlı bir eylem düzenledi.

11.30'da Mühendislik Fakültesi önünde toplanmaya başlayan kitle sloganlar ve zılgıtlarla eyleme başladı. “Üniversitelerde müşteri, kardeş halklara düşman olmayacağız! yazılı ve DEÜ Öğrencileri” imzalı pankart arkasında yürüyen kitle sık sık “Bijî Berxwedana Ciwanen” , “YÖK, POLİS, MEDYA; Bu abluka dağıtılacak!” , “Dokuz Eylül isyandır, Kobanê'ye Selamdır!”, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz!” sloganları atıldı. Mühendislik fakültesi önünde başlayan eylem yemekhane önünde yapılan basın açıklaması ile sonlandırıldı.

Ege Üniversitesi'nde YÖK protestosu

Ege Üniversitesi öğrencileri olarak bizleri öğrenci değil müşteri olarak gören YÖK zihniyetine karşı üniversitede devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler olarak 6 Kasım YÖK eylemini örgütledik. Kampüs içerisinde yaygın bildiri dağıtımları ve YÖK'ü teşhir eden afişlemeler yaparak üniversite gençliğine 6 Kasım YÖK eyleminin çağrısını yaptık.

6 Kasım tarihinde saat 12.15'te Edebiyat Fakültesi önünde çağrılar yaparak eylemin toplanma yeri olan İno'lu yemekhane önüne geçildi. Eyleme katılımın kitlesel olmasıyla birlikte coşku içerisinde “Üniversiteler bizimidir, bizimle özgürleşecek” “YÖK, Polis, Medya bu abluka dağıtılacak” sloganlarla başladı.

Yürüyüş yemekhane önündeki meydana sonlandırılarak, devrim şehitleri için 1dk'lık saygı duruşunun ardından basın açıklaması yapıldı.

Ankara'da 6 Kasım eylemine saldırı!

6 Kasım YÖK'ün kuruluşunu protesto etmek isteyen ve aralarında YDG'lilerinde bulunduğu öğrencilere polis tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı.

Çok sayıda gençlik örgütünün çağrısıyla Cebeci Kampüsü'nde bir araya gelen öğrenciler Sakarya Meydanı'na yürümek istedi. Kurtuluş Kavşağı'nda

öğrencilerin önünü TOMA ve çevik kuvvet yığınağıyla kesen polis, “6 milyonluk şehirde, yüz kişiyi yürütmeyiz” diyerek kimsenin yüzünü kapatmamasına rağmen “aranızda bir sürü yüzü kapalı provokatör var, lütfen dağılın” anonsu yapmaya başladı. Ara sokaktan da gelen çevikler ve sivil polisler tarafından ablukaya alınan öğrenciler oturma eylemine geçti. Oturma eylemi başlar başlamaz polis saldırıya geçti. Öğrenciler Cebeci Kampüsü'ne çekilerek kampüs önünde TOMA saldırısına karşı pankart açarak ve taş atarak direndi.

Eylem kampüs önünde öğrenciler adına yapılan basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklama, yapılmak isteyen demokratik eylemine dönük polis terörü teşhir edilerek sonlandırıldı.

Çukurova Üniversitesin de YÖK protestosu gerçekleştirildi!

6 Kasım tarihinde Saat 12.00'de R1 alanında YÖK'ün kuruluş yıldönümünü protesto etmek için bir araya gelen ve aralarında YDG'lilerinde olduğu Çukurova Üniversitesi öğrencileri üniversite içerisinde, “Sermayenin YÖK'ünü kazıyacağız”, “Sermaye defol üniversiteler bizimidir”, “YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak” sloganlarını atarak eyleme başladı.

Yapılan basın açıklamasında: “6 Kasım 1981'de YÖK'ün kurulmasıyla üniversiteler adeta birer kışlaya çevrilmiş ve 90'lı yıllardan itibaren uygulanmaya başlanan ekonomik politikalarla da ticarethaneye dönüştürülmüştür.” denildi.

Yapılan basın açıklamasının ardından öğrenciler haller ve zılgıtlarla eylemini sona erdirmesinin ardından YÖK'le ilgili düzenlenen panele katıldı.

Dersim Üniversitesi'nde eylem!

İçerisinde YDG'nin de bulunduğu Dersim Üniversitesi Öğrencileri'nin çağrısıyla saat 12.00'de ana yemekhane önünde YÖK'e karşı eylem yapma kararı alındı.

Eğitim kisvesi altında taşeron uygulamalara maruz kalan tüm öğrencileri eyleme dahil etmek için yemekhane ve öğrencilerin kalabalık olarak bulunduğu alanlar da ajitasyon çekildi. Yemekhane girişinde bir araya gelen kitle "Taşeron değil, öğrenciyiz", "Parasız, bilimsel, anadilde eğitim", "Diren Kobanê Dersim seninle" sloganları ile üniversite rektörlüğü önüne yürüdü.

Rektörlük önünde basın açıklaması yapan öğrenciler, açıklamanın ardından zılgıtlar ve sloganlar eşliğinde eylem sonlandırıldı.

Anadolu ve Osmangazi Üniversitesi'nde YÖK protestosu

Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencileri YÖK'ün kuruluşunu kitlesel katılımı gerçekleştiren bir eylemle protesto etti.

Yeni Demokrat Gençlik'inde içerisinde bulunduğu kitle saat 18.00'de yemekhane önünde buluştu. Yemekhane önünden yürüyüşe başlayan kitle buradan rektörlüğe, oradan da okulun giriş kapısına yürüdü ve burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yapılan basın açıklamasında özerk üniversiteler kurulu-na dek mücadelenin devam edeceği vurgusu yapıldı.

Ayrıca Eskişehir'de Osmangazi Üniversitesi'nde de bir protesto eylemi gerçekleştirildi. Osmangazi Üniversitesi öğrencileri 6 Kasım'da YÖK'ü protesto etmek için Mühendislik Fakültesi önünde toplanarak rektörlüğe yürüdü ve burada basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasının ardından eylem sonlandırıldı.

İstanbul'da YÖK eylemi

YÖK 6 Kasım'da İstanbul Beyazıt'ta yapılan bir yürüyüşle protesto edildi. Çeşitli üniversitelerden ve ilçelerden bir araya gelen gençler Vezneciler Metro durağında buluştu. İçerisinde YDG'lilerin ve HDK Gençlik Meclisi'nin de bulunduğu kitle burada "Jı zanîngehan heya Kobanê ciwan ber xwe didin" ve "Gericiliğe, savaşa, AKP'ye karşı gençlik direniyor" pankartları ve dövizlerle yürüyüşe başlayan kitle sık sık "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek", "Parasız, bilimsel, anadilde eğitim", "Bijî berxwedana YPG/YPJ", "AKP'den hesabı gençlik soracak" sloganlarını attı.

Sloganlar, alkışlar ve zılgıtlar eşliğinde yürüyen kitle daha sonra İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi önüne geldi. Burada okunan basın açıklaması ve yapılan konuşma-

ların ardından eylem sonlandırıldı.

Kocaeli Üniversitesi'nde YÖK Eylemi

Kocaeli Üniversitesi öğrencileri 6 Kasım'da YÖK'ü protesto ederek Rektörlüğün önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

YÖK'e hayır deyip kampüsleri eylem alanına çeviren üniversitelerden bir tanesi de Kocaeli Üniversitesi. Kocaeli Üniversitesinde YDG'nin de bileşeni olduğu ve çalışmalarını yürüttüğü 6 Kasım YÖK eylemi kitlesel bir şekilde gerçekleştirildi.

Sosyal tesisler önünde "12 Eylül'ün ve AKP'nin YÖK'üne Erdoğan'ın Rektörüne Karşı KOÜ ayakta!" pankartıyla toplanan öğrenciler dövizlerle ve sloganlarla yürüyüşe geçti.

Yürüyüş yolunun sonunda rektörlüğün önüne barikat kuran ÖGB'lilere öğrenciler uyarılarını yaptıktan sonra barikatı aştı.

Barikatın aşılmasıyla rektörlüğün içinden çevik kuvvetlerin çıkması karşı öğrenciler "Polis defol, üniversiteler bizimdir" sloganlarını attı. Öğrenciler rektörlüğün önüne geldiğinde basın açıklamasını Kürtçe ve Türkçe okudu. Basın açıklamasının bitmesinin ardından eylem sonlandırıldı.

"Kurumsal özerklik yoksa özgür bilimde eğitimde yoktur."

Mersin Üniversitesi'nde YÖK'ün kuruluş günü olan 6 Kasım yapılan eylem ile protesto edildi. Fen -Edebiyat Fakültesi önünde başlayan eylem, Cumhuriyet Alanı'nda sonlandırıldı.

Mersin Üniversitesi öğrencilerinin yaptığı eyleme Eğitim- Sen'de destek verdi. Eğitim-Sen'in Cumhuriyet Alanı'nda yaptığı açıklamada "Kurumsal özerklik yoksa özgür bilim ve eğitim, özgür bilim ve eğitim yoksa özgür düşünce, tüm bunlar yoksa üniversite yoktur." denildi.

Cumhuriyet Alanı'nda öğrenciler adına okunan basın açıklamasının ardından şiir ve müzik dinletisinin de yapıldığı eylem, öğrencilerin inisiyatifiyle sonlandırıldı.

İstanbul Üniversitesi'ndeki Gerici Saldırlara Dair

Gün geçmiyor ki İstanbul Üniversitesi'nde IŞİD yanlılarının saldırısına bir yenisi daha eklenmesin. Bu saldırılar artık o kadar normal bir hal aldı ki artık hiç bir öğrenci bu durumu anormal karşılamıyor. Bu saldırıların giderek nasıl arttığına cevabını bulmak ise çok kolay. Bu çetecilerin destekçileri polis ve ÖGB'dir. Devrimci, demokrat öğrencilerin afiş asmalarına, yürüyüş yapmalarına bile tahammül edemeyen bu ikili, okulumuza ellerinde sopa yüzlerinde maske ile rahatça giriş yapan çetecilere bir de hoş geldiniz dese tam olacaktı.

Okulumuzun içinde sopalarla, kantinden aldıkları bıçaklarla terör estiren, sloganlar atıp öğrencilere sözde uyarılar yapan bu çetecileri, ÖGB film izler gibi izlemiştir. Çok da şaşırıyoruz bu duruma. Sivas'ta, Çorum'da, Maraş'ta; yakılan, katliama uğrayan, tecavüze uğrayan insanları da seyretmişti "bizim güvenliğimizi" sağlayanlar. Bu güvenliği onlar sağlamadığı ve böyle bir beklentimiz olmadığı için yapılan saldırılara misliyle karşılığımızı verdik.

Özellikle iki hafta önce saldırı girişimine hazırlanan çetecileri fark eden devrimci, yurtsever öğrenciler onlara bu üniversitenin gerçek sahiplerinin biz olduğunu unutulmayacak bir şekilde pratik sergilediler. Bizlere yönelik yapılan faşist ve gerici saldırılar ne ilk ne de son olacaktır. Turan Emeksiz'in, Taylan Özgür'ün öldürülmesinden, 16 Mart Katliamı'nda katledilen 7 öğrenciden günümüze süren devlet destekli saldırıların amacı üniversiteler de devrimci yapılanmaları, devrimci fikirleri yıldırma ve sisteme uygun, muhalif olmayan, hakkını aramayan halk tabiriyle "etliye sütlüye karışmayan" bir öğrenci topluluğu yaratmaktır. Bu yönden baktığımızda İstanbul Üniversitesi ayrı bir konumdadır.

Okulun çevresinde ve bahçesinde bekletilen çevik kuvvet, giderek artan sivil polisler, hemen hemen her gün yapılan gözaltılar, okulun girişinde yeni uygulanmaya başlanan aramalar hepsi bizleri susturmak, göz korkutmak içindir. Yapılan her saldırıya hangi durum ve ne halde olursak olalım, misliyle karşılık vereceğiz. TC devletinin tarihi, katliamlarla doludur.

AKP'de bu tarihin parçasıdır. Roboski dün gibi aklımızda. Rojava'da ve Şengal'de topraklarını emperyalizme ve faşizme teslim etmemek için direnen halklara acımasız katliamlar yapan, kadınları köle gibi satan ve tecavüz eden IŞİD çetecilerine yardım eden ve destekleyen, AKP TC'nin bu tarihini devam ettiriyor. Oradaki halklar ise, ne olursa olsun devrimci dayanışmanın da olduğu bir ruh ile direniyorlar. Ta ki bu çetecileri topraklarından kovana kadar. Biz de bu çetecileri okuldan kovana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. İstanbul Üniversitesi devrimcilerindir.

İstanbul Üniversitesi'nden Bir YDG'li

Uyuşturucu ve Çeteleşme:

Emekçi mahallelerde var olan genel sorun uyuşturucu, çeteleşme ve yozlaşmadır. Bu emekçi mahallelere çete-devlet eliyle sokulan uyuşturucu başta o mahallenin gençleri olmak üzere, toptan mahalleyi yozlaştırmaya ve devrimci değerlerden uzaklaştırmaya yönelik programlı bir çalışmadır.

Son günlerde ise gündeme bonzai gelmeye başladı. Bonzai uyuşturucunun daha kolay ve basit bir şekilde merdiven altında bile üretilebilen bir çeşididir ve fiyatı da ucuz olduğu için çok kolay bulunabiliyor. Bir de polis-çete

işbirliği içerisinde satıldığı için herhangi bir korku olmadan rahatça parklarda, okul önlerinde satılabiliyor. Hatta devlet o kadar çok sahipleniyor ki çeteleri, çetelere karşı mücadele veren devrimcilerin evlerine bile uyuşturucu operasyonu

yapmaktan geri durmuyorlar. Bu sayede halkın gözünde devrimcilerin değeri düşürülmeye çalışılıyor. Devrimcilere böylesi operasyonlar yapan devlet, uyuşturucu dağıtımını yapan çetecileri ise göstermelik bir şekilde yakalayıp, yarı yolda serbest bırakılıyorlar.

Baş Dönmesi, halüsinasyon, görme ve hafıza kaybı, geçici felç durumu, kan şekeri düşüşü, açlık hissi ve iştah bozukluğu, nefes darlığı, öksürük, çarpıntılar ve ritim bozuklukları, nabız bozukluğu ve hareket bozukluğu olmak üzere daha bir çok zararları vardır. Aşırı kullanım da ise ölüme götürebilecek bir düzeyde olduğu söylenmektedir.

Bonzainin özellikle emekçi, devrimci, demokrat ve yurtsever mahallelere sokulmasının bir diğer nedeni ise bu mahallelerde yaşayan halkın yozlaştırılarak devrimci, demokrat ruhu ortadan kaldırmaktır. Bonzainin pazarlanmasında devletle beraber bu mahallelerde rant sağlamak isteyenler ve kentsel dönüşüm çeteleri de destek vermektedir. Bizim yapmamız gereken ise bu rantçılara, çetelere karşı sessiz kalmamaktır.

Marmara Üniversitesi'nden Bir YDG'li

Linç Kampanyaları Kapsamında Tırmandırılan Üniversitelerdeki Faşist Saldırıları

Yıllardan beri devrimci gençliğin özellikle üniversitelerde verdiği mücadele faşizm tarafından birçok yolla bastırılmaya çalışılıyor. Üniversitelerde bulundurulmuş çevik kuvvet, ÖGB ve yıllardır bir üniversitenin temel bileşeni olarak üniversitelerde çalışan sivil polisler ve istihbarat elemanları vasıtasıyla uygulanan fiziksel ve psikolojik şiddet, devrimci öğrencilerin mücadelesi karşısına çıkartılmaktadır.

Bunlar etrafında hayat bulan soruşturma, gözaltı ve tutuklama terörü de sıkça kullanılan metotlardır. Son zamanlarda mizah dergilerine dahi taş çıkartacak sudan sebeplerle açılan soruşturmalar ve beraberinde verilen cezalarla sindirme politikası daha da keskinleştiriliyor. Egemen güçlerin, üniversitelerdeki mücadeleyi sistematik olarak bastırmak için başvurdukları bir başka yol da sivil faşistleri devrimci-demokrat öğrencilerin üzerine salarak tırmandırmaya çalıştıkları gerilimdir.

Son dönemlerde başta Ankara, İstanbul, Çanakkale, Eskişehir, Adana, Edirne, Mersin ve Uşak'ta devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere yönelik birçok faşist saldırı gerçekleştirildi. Bu saldırılarda birçok öğrenci yaralandı. Genellikle darp ya da satır, bıçak gibi kesici aletlerle yaralanan öğrencilerden bazılarının, altı aya varan iş göremez raporu verildi.

Yabancı olmadığı diğer bir nokta ise gerçekleşen onca saldırıda hiçbir olayın faillinin yakalanamaması ya da bilinen failler hakkında herhangi bir yasal işlem yapılmamasıdır. En dikkat çekici nokta ise birçok saldırının "güvenlik" güçlerinin gözetiminde yapılmasıdır. Birçok üniversitede yürürlükte olan kapılarda üst ve çanta aramasına rağmen; silah, satır, bıçak gibi öldürücü aletlerin organize bir şekilde rahatlıkla üniversitelere sokulup çeşitli olaylarda kullanılması, yapılan aramaların öğrencilerin güvenliğinden ziyade demokratik haklar ve devrim mücadelesinin engellenmesini amaçlamasından kaynaklanıyor.

Zaten demokrasi bilincinin yerleştiği bir üniversitede üst, çanta araması gibi insanlık onurunu rencide eden hiçbir uygulamaya gerek kalmaz.

Gerçekleşen saldırıların ne gibi düşüncelerle gerçekleştiğini çok rahatlıkla görebiliriz. Örneğin saldırılar esnasında sıklıkla kullanılan "Vatan Hainleri!", "Şehitler ölmez, vatan bölünmez!", "Komünistler Moskova'ya!", "Bölücüler Kandil'e" gibi söylemler, sistemin genel anlamda bilinçlerde yarattığı faşist ideolojinin ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. "Vatan" algısı artık tümüyle egemen sınıfların çıkarlarını temsil eden bir noktaya oturuyor. Faşistlerin kafasındaki vatan anlayışı genel anlamda, aynı topraklar üzerinde yaşayan insanların sınıfsal ve ulusal çelişkilerinin yok sayılarak sadece ezen sınıflar ve ulusun kimliğini ifade etmektedir. Aynı şekilde yapmak istedikleri özellikle Kürt ulusu özgülünde bu coğrafyada yaşayan diğer ezilen ulus ve azınlıkları yok sayarak kendi kontrolünde tek tip insan yaratma çabasıdır.

Özellikle Kobanê direnişinin yükselerek devam etmesi ve geniş halk yığınları tarafından sahiplenilmesinin faşist saldırıların artmasında büyük bir etkisi vardır. Üniversite gençliği, Rojava ve Şengal'de gerçekleşen haklı mücadelenin farkında olup destek amaçlı birçok çalışma yapmaktadır. Üniversitelerde açılan stantlar, bununla birlikte yapılan forum ve etkinliklerin; gençliğin gündemine gerçekleşen bir savaşın tüm olumluluklarıyla girmesinde büyük katkısı vardır. Üniversite gençliğinin akın akın sınıra gitmesi de bu olumlulukların bir göstergesidir. Önemli olan bu noktada gençliğin bilinçli bir sahipleniş göstermesidir. Ki halk gençliği bu sahiplenışı göstermektedir. Bu sahipleniş de devletin gözünü korkutmuş olacak ki, tek çareyi saldırmakta bulmaktadır.

Tüm bunları birleştirdiğimizde yaşananların sadece birkaç sivil faşistin saldırısından ibaret olmadığı, yıllardan beri ezilenlerin haklı mücadelesini her alanda çeşitli yöntemlerle bastırma uğraşından kaynaklanan sistematik bir sorun olduğu net bir şekilde karşımıza çıkıyor.

Faşizmin halk gençliğine yönelik giriştiği baskı, şiddet ve sindirme politikalarına karşı mücadele, bütünlüklü bir şekilde ele alınmadıkça çözüm mümkün değildir. Üniversitelerde yürütülen ideolojik ve politik mücadeleyle mümkündür. Bu faşist saldırılara karşı direnişi örgütlemek en elzem olandır. Bu da üniversite gençliğinin örgütlenmesiyle olacaktır.

Gericiliğe, Haksız Savaşlara, Şovenizme; Sınırsız Direniş 9. Konferansımızda Buluşalım!

Ortadoğu'da ezilen halklara yönelik emperyalistler, yerli uşakları ve bunlara bağlı, yerel gerici katliam örgütleri, şiddet ve terör estirmeye devam ediyor. Emperyalistlerin kapışma alanı olarak, kendi hegemonyalarını tahsis etmek için kan gölünü çevrilen Ortadoğu'da savaş bugün açısından Irak ve Suriye özgülünde devam

etmektedir. Emperyalistler ve El Kaide, El Nusra, IŞİD gibi yerli çeteler, bölgede tek güç olmak için estirdikleri tüm saldırı politikaları, karşısında halkların direnişini bulmuştur.

Özellikle Rojava'da Kobanê direnişiyle simgeleşen halkların gerici çetelere karşı yükseltmiş olduğu direniş, bölge aktörlerinin kurmak istedikleri dengeleri yeniden düşünmeye sevk etmiştir. TC'nin de başta kırmızı çizgilerinden olan Kürt düşmanlığı ve mezhep karşıtlığı üzerinden süreçle ilişkilendirilip kendine pay çıkartma girişimleri her seferinde, içerde ve dışarıda direnişle yanıtlanmıştır.

TC'nin AKP yönetiminde son bir yıllık geliştirdiği politikalara baktığımızda verilen mesaj, halk düşmanlığı parantezinde, Kürt ulusundan Alevilere, kadınlardan işçi ve öğrencilere toplumun her kesiminden kitlelere yönelik baskı altında tutma ve imha etme isteğidir. 8. Konferansımızdan bu yana gelen süreçte devlet taşeron sistemiyle Soma, Torunlar ve Ermenek'te tarihe geçen işçi katliamlarına imza atmış; artırılan baraj inşaatları, maden aramalarıyla doğanın talanına hız verilmiş; yapılan kalekol-karakollarla T.Kürdistanı'nın her karış toprağı devletin savaş merkezi haline getirilmiştir. Kürt halkının haklı öfkesi, başta Gever ve Lice olmak üzere bir devlet geleneğı olan Kürt düşmanlığının çeşitli yöntemleriyle bastırılmak istenmiş, cami-cemevi projeleri 4+4+4 ve TEOG ile Alevilere ve lise öğrencilerine yönelik saldırı dalga dalga büyütülmüş, asimilasyon politikaları bu kanallardan doğru körüklenmiştir. Başta AKP sözcüleri ve hükümet şakşakısı medya organlarıyla kadınlara yönelik devletin değişmeyen politikaları ivmelenmiş, tecavüzçüler, kadın katledenler her seferinde aklanarak, kadına yönelik şiddetin her türlüşünün önü daha fazla açılmıştır. Üniversitelerde kazanılan her mevzi devletin hedef tahtasına yerleştirilmiş, gerici-faşist çete örgütlenmeleri, ÖGB ve resmi kolluk güçleri el ele AKP ve YÖK'ün üniversitelerde hayata geçirmek istedikleri politikaların anahtarımış gibi kullanılmıştır. Üniversitelere yönelik tüm bu saldırılar kapsamında

başta Kocaeli, Mersin ve Uludağ Üniversiteleri olmak üzere son bir yılda 100'ün üzerinde öğrenciye uzaklaştırma cezası verilerek eğitim hakkına darbe vurulmuştur.

AKP'nin Türkiye'de ve Ortadoğu'da halklara karşı savaş çığırkanlığıyla; kitleleri kutuplaştırmaya yönelik; ırkçı, gerici, şoven politikaları ciddi bir öfke birikmesine neden ol-

muştur. Örgütleyeceğimiz 9. Konferansımız, ezilen halklara yönelik emperyalistlerin ve özeld de TC'nin saldırı ve imha politikaları karşısında görevlerimizi somutlaştıracağımız bir yerde durmaktadır.

Kobanê direnişinin tüm ezilenlerin bilincinde büyüttüğü umut ve "Rojava ve Şengal İçin Direnişe Omuz Ver Dayanışmayı Büyüt" kampanyamızın coşkusuyla örgütleyeceğimiz 9. Konferansımız, politik gelişmelerle birlikte 1 yıllık muhasebemizi yapacağımız, buradan doğru dersler çıkaracağımız ve önümüzdeki süreç tartışmalarıyla birlikte bir yıllık faaliyetimizin ana damarını belirleyeceğimiz bir yerde durmaktadır.

Alanlarımızın yürüttüğü tartışmalarla birlikte "geçmiş süreç, politik durum ve önümüzdeki süreç" başlıkları çerçevesinde taslak halinde toparladığımız konferans gündemlerimiz, toplamda bir yıllık şekillenişimizi belirleyecek önemdedir.

Bu kapsamda konferans gündemlerimiz üzerinden kitle çalışmasını örgütleyeceğimiz 9. Konferansımızın gündemlerine hazırlık, toplamda konferansımızın niteliğini belirleyecektir.

Gündemler (Taslak)

***Geçmiş Süreç; (Kitle Çalışması, Refleks Kabiliyetimiz, Demokrasinin Kavranışı Eksenli)**

***Cinayet, taciz, tecavüzle baskı altında tutulmaya çalışılan kadınlar:**

Genç Kadın Çalışmalarımız ve Yönelimimiz

***4+4+4 ve TEOG Kıskaçında Lise Gençliği;**

Lise Çalışmalarımız ve Yönelimimiz

***Politik Gündem: Ortadoğu'nun "Yeni Düzeni":**

Gericiliğe, Katliama, Şovenizme Sınırsız Direniş!

-Ortadoğu, Emperyalist Kapışmanın Merkezinde

-AKP'nin Dış Politikası,

-Rojava Direnişi, Görevlerimiz!

***Önümüzdeki Süreç, Yönelimimiz**

Kampanyamızdan Notlar!

Eylül ayında gerçekleştirdiğimiz divan toplantısında, önümüzdeki süreci örgütleme için bir kampanya ile sürece başlamanın önemi üzerine tartışmalar yürüttük. Birçok alanımızın katılımıyla gerçekleştirdiğimiz toplantımızda kolektif bir biçimde süreci tartıştık. Genel olarak süreci değerlendirdiğimiz tartışmaların sonucunda Şengal halkıyla dayanışmayı yükseltmek için “*Rojava ve Şengal için Direnişe Omuz Ver. Dayanışmayı Büyüt!*” şiarıyla bir kampanya örgütleme kararı aldık. Ortadoğu halklarına emperyalistlerin eli kanlı çeteler aracılığıyla yaptığı zulüm ve katliamların arttığı bir süreçte kampanyamıza başlamıştık.

Kampanyamızı ,yaşadığı topraklardan göç etmek zorunda kalan halkımızın insani ihtiyaçlarının karşılanması için oluşturulan yardım kampanyalarının güçlendirilmesine katkı sunmasının yanında, ülkemizde Kürt ulusal sorunu ekseninde gelişen gündemlerde devletin; faşist, ırkçı, milliyetçi saldırıların palazlanmasına zemin hazırlayan politikalarına karşı anti-şoven mücadeleyi yükselteceğimiz bir minvalde ele aldık. Alanlarda kampanya kapsamında yürüteceğimiz çalışmalara dair kapsamlı tartışmalar yürüttük.

Refleks Kabiliyetimizi Güçlendirdik!

Tartışmaları sonlandırdığımız, kampanyamızı somutlaştırdığımız toplantımızın ardından, Kobanê’de IŞİD’in saldırılarını artırdığı ve bu saldırılara karşı Pirsus sınır hattında Kürt halkının Kobanê direnişini yükseltmek için nöbet tutmaya başladığı döneme denk düşmektedir. Basından takip ettiğimiz bu gelişmeler karşısında kampanyamızın ilk günlerinde hızlı bir şekilde örgütlenerek ve bizim açımızdan önemli bir refleks göstererek birçok alanımızdan bir heyet oluşturarak Pirsus sınır hattındaki nöbetlere dahil olmak, Kobanê ile dayanışmayı yükseltmek amacıyla sınıra gittik. Anlık gelişen meselelere dahil olma, saldırılara karşı hızlı bir şekilde organize olarak konumlanma meselesinde atıl kalmamız uzun bir süredir tartıştığımız ve değiştirmeye çalıştığımız gerçekliğimizdir. Özellikle Kürt ulusal sorunu kapsamında yaşanan katliamlar, yeni gelişmeler karşısında hızlı bir şekilde konumlanamama hali bizim açımızdan uzun süredir gündemimizde olan bir meseleydi. Bu açıdan Kobanê’deki gelişmeler karşısında belirleyeceğimiz hareket tarzı, atacağımız adımlar kampanyamızın olumluluğunu belirleyen temel noktalardan birisiydi. Buradan doğru hızlı bir şekilde Kobanê sınırına gitmemiz bir ayı aşkın bir süre dönüşümlü olarak oradaki direnişin bir halkası olma çabamız kampanyamızın en önemli olumluluğudur. Bu olumluluğun yanında bir taraftan da alanlarda kampanyamızın gündemimizden düşmeden çalışmaların sürdürülmesi esasa aldığımız bir diğer noktaydı.

Kitle Çalışmasında Deneyim Kazandık!

Bazı alanlarımızda düzeni ve istikrarı konusunda sıkıntılar yaşasak da sürekli olarak dayanışma stantları açılarak hem yardım kampanyası güçlendirilmiş hem de anti-şoven mücadele kapsamında iletişime geçtiğimiz kitleyle bir dizi tartışma yürütülmüştür. Kampanyamızın dayanışma yönünden yola çıkarak kitleyle iletişim kuracak araçlar geliştirdiğimizi ve buradan doğru Kürt ulusal sorunu kapsamında bir dizi tartışma olanağı yarattığımızı söyleyebiliriz.

Hazırladığımız merkezi materyallerin birçok alnımızda etkili bir biçimde kullandığımızı vurgulamalıyız. Birçok alanımız da merkezi materyallerimiz etkili bir biçimde kullanılmıştır. Özellikle şehir merkezlerinde açtığımız stantlarla daha geniş ve farklı kesimlerden kitleyle iletişime geçip kampanyamızı anlatabildik. Merkezi materyallerimizin dışında yeni araçlar yaratarak çalışmalarımızı sürdürdüğümüz kampanyamız bu açıdan Dersim alanımızda etkili bir şekilde kullanılabilmiştir. Dersim alanımız farklı araçlarla ve geniş kitle toplantılarıyla kampanyamızı kendimizle sınırlı tutmamış, kitlelerinde kampanya sürecine dahil olmasını sağlayabilmiştir.

Genel olarak istikrar sorunu yaşasak da üniversitelerde bir dizi çalışma yaptığımızı, eylem ve etkinliklere dahil olduk. Kampanyamız döneminde üniversitelerde yapılan boykot çağrılarının işlevli olması için çabamızın eksik olduğunu söylemeliyiz. Ancak Mersin alanımızda boykot sürecinde etkin olduğumuzu söyleyebiliriz. Benzer bir sorunu lise çalışmamız açısından da vurgulamalıyız. Önümüzdeki kampanya süreçleri lise çalışmasına yoğunlaşmamız gerektiği sonucunu açığa çıkarmıştır.

Kampanya süreçlerinin yoğun bir kitle faaliyetinin yanında politik gelişimimiz, inisiyatif almamız açısından da bizi geliştiren süreçler olduğu açıktır. Bu açıdan Dersim ve İzmir alanımızda yoğun kitle faaliyeti birçok yoldaşın gelişimine katkı sunmuştur. Kampanyamızın gündemi politik gelişimimiz açısından da teşvik edici olmuştur. Genel olarak Ortadoğu’daki gelişmelere hakim olma, politik gündemi sistemli bir biçimde takip edip değerlendirebilmemiz açısından olumlu bir süreç geçirdik ve bu olumlukları yayınlarımız aracılığı ile okurlarımıza da taşıyabildik. Kampanyamızın sonlanmasıyla konferans hazırlıklarımıza başlamış bulunmaktayız. Konferansımız temel gündemi kampanya gündemimize eş düşmektedir. Şimdi kampanya sürecinde yarattığımız hareketliliği 9. Konferansımız için büyütmeye, deneyimlerimizi birikime dönüştürme zamanıdır.

Yeni Demokrat Gençlik

Berxwedana Kobanê Berxwedana Me Ye!

Suriye’de Kartların Yeniden Karılması ve Yeni Güç PYD!

Kürt halkının özellikle Kürt halk gençliğinin Türkiye’nin dört bir yanında sokakları isyan alanlarına dönüştürmesinin altında birçok neden vardır. Ancak bu nedenlerin başında Kürt halkının barış- müzakere sonrası gelişen süreçte devlet tarafından hiçbir adımın atılmaması ve üstüne üstlük devletin birçok katliama imza atmasının yaratmış olduğu bir öfke birikmesidir. Bu anlamıyla denilebilir ki 6-10 Ekim Serhıldanı Kobanê’nin yanı sıra üç senelik bir birikimin sokaklarda kendini göstermesiydi.

Ortadoğu’da emperyalistler ve uşaklarının taşeron örgütleri üzerinden bölge, savaş cenderesinin içerisine hapsedilmektedir. Bölge egemenleri çeşitli taktiksel manevralarla, bölgedeki hegemonyalarını genişletmek-pekiştirmek için taşları yeniden dizmektedir. Görünen o ki Kobanê’ye yoğunlaşan IŞİD saldırılarının ciddi bir direnişle karşılık bulması da kartların yeniden karılmasına, ittifakların yeniden gözden geçirilmesine vesile olmuştur.

Siyasal dengelerin, yerel güçlerin kısa sürede el değiştirdiği Suriye’de, emperyalistler Kürt halkının Kobanê engelini takılmışlardır. ABD, “Kobanê’ye yardım, IŞİD karşıtlığı”

üzerinden süreçle yeniden ilişkilenerek politikalarına devam etme isteğindedir. Ancak konu TC açısından o kadar da kolay değildir. PKK ve aynı çizgide olan PYD ile ilişkilenmek TC için oldukça sağlıklı bir süreci beraberinde getirecektir.

“Kobanê düştü düşecek” beklentisiyle Kürt ulusunun Rojava’daki kazanımlarına tahammülsüzlüğünü açığa vuran AKP, bölgesel hamilik düşleri kurarken bir anda minderin dışında kalmıştır. TC’nin, egemen sınıf temsilcilerinden, medya organlarına “*Kanton sizin neyinize*”, “*Sıkışınca başınız yardım istersiniz ha*”, “*Kürtler Mehmetçiğin güvenli kollarına sığındı*”, “*Öp elimi gireyim Kobanê’ye*” havasında “*Kürtlerin nankörlüğü, zayıflığı ve köle gelmiş köle kalma- lı*” propagandasının yanına “*Türkün şefkati, gücü ve Kürdün sabahdan akşama dua etmesi gereken korumacılığı(!)*” (Aktrn: Özgür Gelecek, Kobanê, Kirli Hesaplar ve Endişeler!) sözleri üzerinden gövde gösterisi yaptığı Kobanê, AKP’ye U dönüşleri yaptırarak kendi kuyruğunu ezdirmiştir.

ABD ise yukarıda da belirttiğimiz gibi Kobanê direnişi ve neticesinde dünya genelinde oluşan kamuoyuyla birlikte Rojava’yı karşısına almaktan çekinmemektedir. Kobanê direnişinin üçüncü haftaya girdiği dönemlerde ABD’de önce boş alanları bombalayarak daha sonra PYD’nin koordinatları doğrultusunda koalisyon uçaklarını yönlendirerek yumuşak bir biçimde taktiğini değiştirdiğini göstermiştir.

Havadan bombalamalar, uçaklarla yapılan askeri lojistik destekler ve son olarak da KDP’nin Kobanê-Rojava’ya yerleştirilmesinde elbette ABD kendi çıkarlarını gözetmektedir. ABD- Rojava ittifakı anlamına gelen bu gelişmeleri ABD, Rojava’yı kendi politikaları doğrultusunda yönlendirme için kullanacaktır. Ancak var olan bu tablodan “emperyalizm karşıtı” dersler çıkartanlar bilmelidirler ki sürecin bir hayli izleyicisi olacaklardır. “Zaten ulusal hareket işte”, “bakın emperyalizmle ittifak yapıyorlar” şovenizm kokulu sözleriyle, Rojava’daki Kürt halkının ekonomik- demokratik kazanımlarının altını boşaltanlar, yine yeniden Kürt ulusal hareketinin odağını oluşturduğu her şeyden uzak durma siyaseti gütmektedir.

Rojava’nın temellerinin yeni atıldığı dönemlerde ABD ile çıkar ortaklığı için masaya oturmak elbette ki beraberinde belli riskler getirecektir. Ancak hedefin ortasında IŞİD dururken temel yönelimlerin ve ittifakların oradan doğru belirlenmesi PYD için oldukça anlaşılır bir durumdur. Önemli olan Rojava’daki Kürt ulusunun kazanımlarını korumadır.

Dört Parça'da "Birliğin" İlk Adımı: Dohuk!

ABD'nin bu yaklaşımı kendini Dohuk anlaşması üzerinde de hissettirmektedir. IŞİD saldırılarının Irak Şengal'den, Kobanê'ye yönelmesiyle birlikte KDP'de Rojava yönetimine ortak olma girişimlerine başlamıştı. Sürecin başında IŞİD'in gerek Irak'taki saldırılarına gerekse de Suriye'deki saldırılarına kayıtsız kalan Irak Kürt bölgesel yönetimi, ABD-PYD görüşmeleriyle de birlikte sürecin içerisine daha fazla dahil olmuştur. Gelinen aşamada Dohuk anlaşmasıyla birlikte KDP silahlı gücü olan Peşmerge'yi Kobanê'ye göndermiştir.

Dohuk anlaşmasına göre Rojava yönetimindeki PYD ve müttefiki üç partiden oluşan Demokratik Toplum Hareketi TEV-DEM (Tevgera Civaka Demokratîk) ve KDP'ye yakın Suriye Kürdistan Demokrat Partisi (ENKS)- bir ortak siyasi konsey oluşturacak. Varılan bu anlaşmayla birlikte PYD'nin, Rojava kantonları üzerindeki etkisinden, kısmen KDP çizgisindeki ENSK lehine feragat etmesi durumu söz konusudur. KDP siyasetindeki ABD belirleyiciliği burada hesaba katıldığında feragat edilen gücün, ABD tarafından kullanılabilceği açığa çıkmaktadır.

Ayrıca oluşturulacak konsey önderliğinde askeri bir birlik sağlanması kararı alınan Dohuk anlaşmasında, askeri birliklerin yönetiminin ve koordinasyonun PYD'nin inisiyatifinde oluşturulacak olması da, Kürt ulusu açısından olumlu bir gelişmedir.

6-10 Ekim Serhıldanı: Kobanê Yangının Türkiye'deki Kıvılcımı

Kobanê direnişi ve bölgeye yapılan IŞİD saldırıları etrafında süreç şekillenirken sınırın Türkiye tarafında da savaş daha fazla hissedilmeye başlanmıştır. Kobanê merkezli oluşan her sarsıntının dalgaları Türkiye'de yaşam bulmuştur. Kobanê'de yükselen direnişle birlikte *"Suriye bizim bir iç meselemizdir"* den *"Kobanê ile Türkiye'nin ne alakası var!"* a çark edilmiştir.

Gerekli gereksiz her türlü şeyin içerisinden fişkırama potansiyeli barındıran Tayyip Erdoğan'ın, Kobanê serhıldanı karşısında "ne alakamız var" lara bürünerek bir "şık"la ortadan kaybolma isteği, ciddi bir korku ve aczin göstergesi olmuştur.

Türkiye genelinde başta Kürt halkı olmak üzere, Türkiye'deki birçok devrimci- demokrat örgütünde içerisinde yer aldığı sokak eylemleri devletin şuuruna vurulan bir darbe olmuştur. Sayıları milyonlarla ifade edilen kitle eylemlerinde AKP bir kere daha gerçek yüzünü bilindik bir tavırla ancak daha net bir ifadeyle göstermiştir. TC Kürt sorununun çözümünü bir kere daha Kürt halkına saldırı

siyasetiyle bütünleştirmiştir. Muş, Wan, Amed, Siirt, Mardin, Batman illerinde ve bu illere bağlı birçok ilçede sokağa çıkma yasakları ilan edilmiştir.

Kürt Ulusal Hareketine ve HDP'ye yönelik linç politikası, tehditlerle birlikte vücut bulmuştur. *"Misliyle yanıt veririz"* (Efkan Ala), *"vandallığa asla müsaade etmeyiz... Bu partiye herkes tepki göstermelidir."* (A. Davutoğlu), *"Polis ve askerın kalkanla müdahale etmesi yeterli değil, artık ne gerekiyorsa onu yapacaklar."* (T. Erdoğan) sözleri eşliğinde sivil faşistler sokaklarda daha etkin bir biçimde kullanılmıştır. "90'lara yeniden mi dönüyoruz!" korusuyla aba altından sopa gösterilmiş; IŞİD uzantısı çeteler, kontra tipi Hizbullah örgütlenmeleri ve devletin resmi kolluğu bu süreçte tetik çekmekten kuşku bile duymamıştır.

Kobanê'yi savunmanın bedeli 40'ın üzerinde insanın canıyla, 100'lerce yaralıyla ve yine 100'lerce tutuklamayla ödetilmek istenmiştir.

Sürecin devamında barış- müzakere sürecinin bittiğine, askıya alındığına dair yapılan karşılıklı açıklamalar, PKK lideri Abdullah Öcalan devreye girene kadar devam etmiş, kısmen de daha sonra sürmüştür. Öcalan her ne kadar, Kürt sorununda müzakere sürecinin 15 Ekim'den itibaren yeni bir aşamaya geçtiğini, bu açıdan kendisinin sürecin başarısına dair umudunun arttığını söylese de (Kobanê Serhıldanı sonrası Öcalan'ın HDP heyetiyle görüşmesinden) devletin meseleye yaklaşımında yeniye dair bir süreç okunmamaktadır.

Abdullah Öcalan merkezli yürütülen barış- müzakere sürecinin ilerleyiş biçimi (en azından geniş kamuoyunun bilgilendirildiği kadarıyla) oldukça sıkıntılıdır. Abdullah Öcalan'ın sürecin her iki taraf içinde "zorlu" geçtiği dönemlerde, pratik adımların atılacağına ve yeniye dair sarf ettiği her söz boşa çıkmıştır. Öcalan'dan duyduğumuz her "yeni süreç", ondan önceki eski sürecin bir türevi olmuştur. Bu bağlamda Kobanê Serhıldanı'ndan henüz bir ay

önce Öcalan'ın "Çeşitli sıkıntı, engelleme, provokasyon, ağırından alma ve tek yanlı dayatmalara rağmen yürüttüğümüz diyalog süreci yeni bir format altında ve yakın dönemde önemli bir pratikleşme aşamasına gelmiştir." (7 Eylül) şeklindeki açıklaması bir sonraki açıklamayla ne yazık ki benzerlik göstermektedir.

Ayrıca yine Öcalan'ın Kobanê eylemleri sonrası yaptığı görüşmede, Kobanê Serhıldan'ını kastederek "Bu yaşanan olaylardan tarafların ders çıkartması, bu temelde demokratik çözümün hayatiyetinin öneminin kavranarak müzakere temelli çabalara hız vermesi önemlidir." (abç)

şeklindeki açıklaması da içerdiği anlam bakımından sakıncalıdır. Bu noktada beklentimiz Öcalan'ın yaptığı değerlendirmede devleti hedef tahtasına oturtmasıydı. Katledilen onlarca kişiden ve direk devlet tarafından örgütlenen çağrısı yapılan linç kampanyalarının sonucunda olanlardan devlet elbette ders çıkartmalıdır. Kürt halkının özellikle Kürt halk gençliğinin Türkiye'nin dört bir yanında sokakları isyan alanlarına dönüştürmesinin altında birçok neden vardır. Ancak bu nedenlerin başında Kürt halkının barış- müzakere sonrası gelişen süreçte devlet tarafından hiçbir adımın atılmaması ve üstüne üstlük devletin birçok katliama imza atmasının yaratmış olduğu bir öfke birikmesidir. Bu anlamıyla denilebilir ki 6-10 Ekim Serhıldanı Kobanê'nin yanı sıra üç senelik bir birikimin sokaklarda kendini göstermesiydi. Roboski Katilamı, Sakine Cansızlar, Lice ve Gever, Adana ve Tarsus'ta devletin yaptığı katliamlar bu birikimin başlıca unsurları olmuştur. Kısaca saydığımız katliamlar karşısında Kürt Ulusal Hareketi belli bir tepkinin ortaya konulmasını örgütlemiş, ancak 6- 10 Ekim Kobanê Serhıldanlarına kadar bütünlüklü ve merkezi bir karşı koyuş gibi bir politika izlememiştir.

Abdullah Öcalan'ın müzakere süreci içerisinde yapmış olduğu bu yaklaşımlara değinirken, düşüncemiz barış sürecinin ulusal hareket nezdinde askıya alınacağı, sokakta ve gerilla alanında yeniden çatışma ortamına dönüşeceği değildir. Serhıldanların veya kitle hareketlerinin sistemi alaşağı edebilecek güçte olmadığı durumlarda, kontrollü bir şekilde bitirilmesi bizimde hem fikir olduğumuz bir konudur. Ayrıca savaşı esasta düşmanla masaya oturmak için yürüten ulusal hareket açısından da bu sürecini değiştirecek bir gelişme de yaşanmamıştır. Gerek Ortadoğu'daki dengeler gerekse de Türkiye'deki durum barış sürecine girildiği döneme benzerdir.

İçerde ve Dışarıda Savaş İlanı: 30 Ekim MGK'sı

TC açısından gerek Suriye gerekse de kendi sınırları içerisinde esas olarak ulusal sorun parantezinde girdiği bunalım derinleşmektedir. AKP'nin uyguladığı politikalarla bitiremiyorsa bile kendine yedeklemeye çalıştığı ulusal hareket, bölgedeki ciddi kazanımlar sağlayarak yeniden karşısına çıkmıştır. Böylesi bir süreçte emperyalist efendisi ABD ile çıkarlarını aynı tepsinin içerisine sokamamasıyla uluslar arası arenada yalnızlaşmaya başlamıştır.

TC devleti Suriye üzerinden hayata geçirmek istediği politikaları esas olarak diline yapıştırdığı "Eğit-donat"ın üzerine yoğunlaşacaktır. Ahmet Davutoğlu'nun BBC'ye verdiği röportajda: "Eğit ve donat programı çoktan başladı. Hatta Kobani krizinden bile önce başladı ve devam edecek. Eğit ve donat bizim bütünlüklü stratejimizin bir parçasıdır. Tek çözüm yolu bunun hızlanmasıdır. Bunun hızlanmasını istiyoruz." (28 Ekim) ve Tayyip Erdoğan'ın Fransa Cumhurbaşkanıyla

düzenlediği ortak basın toplantısında "uçuşa yasak bölge, güvenli bölge ve eğit -donat uygulamalarının başlaması durumunda Türkiye'nin, diğer koalisyon güçlerinin yaptığı her şeyi aynen yapacaktır." (31 Ekim) sözleri de bunu göstermektedir.

TC, Eğit-Donat kapsamında başını MİT'in çektiği bir oluşumla Suriye'de kendine yedekleyeceği güçleri silahlandırarak bölgede kontra tipi bir katliam örgütü yaratma peşindedir. Askeri lojistiğinin ve eğitimini kendisinin sağlayacağı bir oluşumla Suriye'de iş yapma, bölgedeki güç dengeleri düşünüldüğünde TC açısından fazlaca riskli olduğu görülmektedir. 10 saati bulan MGK toplantısıyla Cumhuriyet tarihinin en uzun MGK toplantısı olan Ekim ayı MGK'sı da bunun en somut örneğidir.

MGK toplantısından sonra basına verilen brifing de "sınır karakollarının üst düzey teknolojiyle donatılması, bordo bere-lilerin sayısının artırılması, teröre karşı uydu teknolojilerinden daha fazla yararlanılması ve yürütülen siber savaş için uzman kadroların artırılması" gibi başlıkların yer alması TC'nin savaşın içerisinde daha fazla rol alacağına işaret ediyor.

Ayrıca kitle eylemlerini bastırmak için askerin daha fazla kullanılacağı da MGK toplantısından süzülenler arasında. TSK, Kobanê eylemleri sırasında 40'ın üzerinde yurtseverin katledilmesini üstlenmek pahasına da olsa, 6-7 Ekim olaylarına müdahale için askere duyulan ihtiyaç örnek gösterilerek "MİT personeline sağlanan hukuki güvence askere de tanınmalıdır" demiştir. Dile getirilen bu talep, "TSK'nın 2033 planları" dahilinde ne tür katliamlara imza atacağını da göstermiştir.

Suriye’de Radikal İslamcı Örgütlerin Durumu ve IŞİD

Kuzey Afrika ve Ortadoğu, Arap Baharı’yla birlikte yeni bir sürecin içerisine girdi. Kuzey Afrika ve Ortadoğu’nun girmiş olduğu bu süreç, sömürücü iktidarların, kendilerini emperyalizme yeniden revize olmalarını sağlamış bulunmaktadır. Öncelikli diyebiliriz ki emperyalist güçler, Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da yaşanan “devrimlerle” ezilen milyonlarca insanın tabandan uygulamış olduğu baskısını dindirmede ya da bu öfkeyi sistem içine hapsedmede belli bir başarıya imza atmıştır.

Ancak, ezilen halkların yeni yönetimlere karşı bağladıkları umutları, hayalleri, talepleri karşılanmadığı için öfkeleri eskiye oranla daha fazla yoğunlaşmıştır. Böylesi bir durumda yaşanan “devrimlerde” kitlelerin yıkıcı gücü aktif rol oynamıştır. Fakat kitlelerin kahredici bu yıkıcı gücünün önderliğini komünist, devrimci veya ulusal karakterli bir hareket tarafından yapılmadığından yaşanan önderlik boşluğunu emperyalistler taşeron örgütlerle doldurmaya çalışmıştır. Emperyalistler tarafından dolayı ya da doğrudan desteklenen gerici örgütler, efendilerinin koydukları sınırlar çerçevesinde hedeflerine ulaşmış gözükmektedir.

Libya ve Mısır gibi ülkelerde gerçekleşen olaylar bu minvalde ilerlemiş ve başka ülkelerde de böyle yapılmak istenmiştir. Domino taşı tarzında sırayla iktidardan düşen diktatörler, genel olarak aynı hareket tarzıyla iktidarlarından olmuşlardır. Libya, Mısır gibi ülkelerin yanı sıra Suriye’de de yapılmak istenen aynı şeydi. İktidarda olan Esad rejimine karşı Suriye’nin iç çelişkileri kullanılarak Libya’daki Kaddafi yönetimi gibi çok kısa bir sürede devrilmesi planlanıyordu. Ancak “evdeki hesap çarşıya uymadı”. Yıllardır iktidarda olan Esad ailesi Suriye halkına baskı, zulüm, işkence ve katliam uyguladı. Kendi ülkesinde çoğunluğu oluşturan Sünni

IŞİD’e yapılan Koalisyon hava saldırıları savaşçılar ve etki alanında bulunan kitleye Amerikan karşıtlığı üzerinden “meşruluk” havası hissettirilmekte, böylece kitlelere “emperyalizm ile de savaşıyoruz” sloganlarını empoze ederek uzun yıllardır emperyalistler tarafından acı çektirilen Sünni Araplar içinde kök salmaktadır.

ye’de Esad yönetimi cihatçı örgütlere karşı direniş göstererek iktidarını korumayı “başardı”. İktidarı elden bırakmayan Esad kendisini destekleyen ve ülkede azınlık durumunda olan Nusayrî yani Arap Alevileri ve Sünnî Arap burjuvazisi gibi toplumsal bir dayanağı olmasına karşın, gerici, cihatçı olan örgütlerinde ülke içinde somut karşılığını bulan toplumsal dayanağı var. Bu arada ezilen Kürt ulusunun kendi başına örgütlenmesi ise Suriye’de üç farklı kampaşmayı öne çıkartmaktadır.

Esad’a karşı olan kendisini selevi, hilafetçi olarak adlandıran birçok örgüt Arap Baharı’nın getirdiği kitlesel eylemleri arkasına alarak merkezileşip büyüdüler. Esad’a karşı savaşan radikal, selevi, cihatçı, hilafet yanlıları birçok küçük ve büyük örgütlerden oluşmaktadır. Suriye’de bugün 1000’e yakın radikal İslamcı örgüt bulunmaktadır. Bine yakın olan bu örgütlerin ellerinde bulundukları savaşçı sayısı 100 ile 120 bin olarak tahmin edilmektedir. Radikal, selevi, cihatçı terörist örgütlere katılım Suriye’de yaşayan insanlarla dışarıdan farklı ülkelere gelen savaşçılarla doludur. Bu radikal terörist örgütlerden en tanınanları ve güçlü olarak nite-

Araplara, Kürtlere ve Hristiyanlara karşı faşist baskı uygulayarak, ülkede var olan milletleri soluk alamaz duruma getirdi. Esad diktatörlüğüne karşı öfke biriktiren Suriye halkı, Arap Baharı’nın getirdiği rüzgârla bir-

likte ayağa kalkmış iktidara karşı koymuştur. Çok kısa bir süre içerisinde büyüyen kitle hareketleri gerici örgütlerle ilişkilene başlandıktan itibaren amaçları özünden saptırılmıştır. Yoksul, ezilen, yok sayılan kitlelerin derin iç çelişkilerini kullanarak büyüyen gerici, cihatçı örgütler emperyalistlerle işbirliği yaparak Esad rejimine karşı saldırıya geçtiler. Emperyalist ülkeler, Libya örneğindeki gibi devirmeyi amaçladığı Suri-

lendirebileceğimiz Özgür Suriye Ordusu, İslam Cephesi, El Nusra Cephesi, Peygamberin Züriyeti Bölükleri, El Asala A Watanmiya ve IŞİD vardır. Bu örgütlerin amaçları aynı olarak gözükse de kendi oluşumları, yöntemleri ve yönetim tarzları bakımından bir birlerinden farklıdır.

Örgütlerin kendi arasında amaçları hilafet, şeriat ve daha uzlaşıcı ılımlı bir devlet kurma amacıdır. Aralarında yaşanan amaç ayrılıkları, toplumsal yapıya yaklaşım, dış ülkelerle kurdukları bağlardan kaynaklı bir olarak hareket edememektedirler. ÖSO bugün rejime karşı savaşmayı sürdürerek Şam'a ilerlemeye çalışmaktadır. Diğer bölgelerde etkinliği olan İslam Cephesi'nin ve El Nusra'nın da hem Esad rejimine hem de IŞİD'e karşı savaşmaktadır. Bugün Suriye'de radikal İslamcı örgütlerin etki ve popüleritesi eskiye oranla azalmış bulunmaktadır. Azalan etkisi 2004 yılında kurulan ve kendisini İslam Devleti olarak adlandıran IŞİD'e geçmiş bulunmaktadır.

Şimdilik Yeni Güç IŞİD

IŞİD diğer radikal İslamcı örgütlere göre yerelde kurumsallaşmaya daha çok önem vermektedir. Ele geçirilen yerlerde yapılan kurumsallaşma sadece askeri alanda sınırlı kalmamış günlük yaşamı kontrol eden ve "düzenleyen" uygulamalara giderek bölgeyi hilafete göre şekillendirmektedir. Şehir, kasaba ve köylerde uygulanan kurumsallaşma IŞİD'in bir hilafet devleti kurma amacının ön ayaklarıdır sadece. IŞİD, girdiği yerlerde otoriteyi sağlamak amacıyla kanlı katliamlar yapmakta, insanları kaçırmakta ve işkence etmektedir. Ele geçirilen yerlerde yapılan vahşice yöntemler IŞİD'e biat edilmesini sağlayarak insanları kendisine bağlamaktadır. IŞİD'in hızlıca büyümesinin sebebi; emperyalist devletlerin silah, istihbarat ve çeşitli lojistik destekleri olmuştur. Ancak IŞİD'i var eden ve devam ettiren sadece bu olgu değildir. IŞİD'in kurumsallaştığı, var olduğu yerlerde büyümesinin diğer ayağı Esad rejimi ve Saddam sonrası köşeye itilen Sünni Arapların desteklemesinden kaynaklıdır. Toplumsal iş bölümünü gören, somut olarak ayakları yere basan IŞİD'e emperyalistlerin desteğini "kesmesi" bu işin bittiğini göstermemektedir.

Kocaeli'den bir YDG'li

Keza Pakistan ve Afganistan'da savaşan Taliban bunu açıklar niteliktedir. Son dönemlerde IŞİD devletleştiğini iddia etmekte ve diğer radikal İslamcılarının kendilerine biat etmelerini istemektedir. Devlet güçlerinden ayrı, biat etmeyenlerle de savaşan IŞİD, El Nusra'ya ve İslam Cephesinin bileşenlerinden Ahrar El Şam örgütüne suikast eylemleri yaparak büyük kayıplar verdirtmiştir. IŞİD tarafından yapılan radikal İslamcı örgütlere saldırılar örgütün bulunduğu imajını savaşçılar nezdinde düşürmüş bulunuyorken, bugün ABD önderliğinde Koalisyon güçlerinin hava saldırıları düşen imajı toparlamış ve daha fazla arttırmış bulunmaktadır. Bunun kanıtı ise Ahrar El Şam örgütü, merkez komitesini havaya uçuran IŞİD'e karşı savaşmayı hava saldırılarından kaynaklı açıklama yaparak durdurmuş ve "başarılar" dilemiştir.

IŞİD'e yapılan Koalisyon hava saldırıları savaşçılar ve etki alanında bulunan kitleye Amerikan karşıtlığı üzerinden "meşruluk" havası hissettirilmekte, böylece kitlelere "emperyalizm ile de savaşıyoruz" sloganlarını empoze ederek uzun yıllardır emperyalistler tarafından acı çektilen Sünni Araplar içinde kök salmaktadır. Son zaman diliminde emperyalistler, destekledikleri gericilerle Kürt ulusunun somut kazanımları olan Rojava'ya saldırarak yok etmek istiyor. Rojava'ya saldırı girişimleri başta küçük gruplarla başlamış, El Nusra'yla devam etmiş şimdi ise IŞİD ile sürmektedir. Bugün Rojava kazanımlarına en büyük ve kapsamlı saldırı Kobanê üzerinden IŞİD tarafından yapılmaktadır. Er ya da geç Rojava'ya yapılan saldırılar püskürtülecek Kürtler kendi yollarını çizecektir. Kürtler tarafından "demokratik özerklik" olarak belirlenen güzergâh ilerlenirken. Suriye ve Irak'ta yaşayan örgütsüz halk; radikal İslamcı örgütler, emperyalistler ve faşist rejimlerin katliam cenderesinin içerisinde.

Hakim Sınıfların En Büyük Silahı “Şovenizm”

Her bayrak bir sınıfın gücünü ve iktidarını temsil eder. İktidardaki sınıf kendi varlığını sürdürmesi için halk kitlelerinin desteğine, kendi çıkarının onların çıkarıymış gibi vurgulayıp taraflaştırmaya çalışır. Esasta baktığımız zaman halk yığınlarının özgürleşeceği tek yer Kızıl Bayrağın altıdır. Biz devrimcilerin en önemli görevinden biri hakim sınıfların bu şovenizm politikalarını teşhir etmektir.

Şovenizm kelime anlamıyla bir ulusun, diğer bir ulustan üstünlüğü anlamında kullanılır. Özellikle de başka uluslara karşı hoş görümsüzlük ve saldırganlık, aşırı bağnazlık ve milliyetçilik anlamında da kullanılır. Daha çok bu kavramlar üzerinden kullanılan şovenizm kavramı daha genel anlamıyla bağnazlık, aşırı tutuculuk anlamına da gelmektedir.

Feodal dönemde insanları bir arada tutan dil, din ve kültür bağları vardı. Ve bu bağlar feodal devletler devam ettiği dönemde varlığını sürdürüyordu. Kapitalizm gelişimini sürdürdükçe feodal devletler dönemlerinde ortaya çıkan aile, oba, aşiret gibi kavramlar yerini yurttaşlık/vatandaşlık kavramına bıraktı.

Feodal devletlerin yıkılıp, feodalizm ortadan kalktıktan sonra, kapitalizmin şafağında ortaya çıkan ulus devletleri iç iktisadi bir yapısı olan ve aynı topraklar üzerinde, aynı dili ve kültürü yaşayan insan topluluğu olarak ortaya çıkmıştır.

Ulus devletleri ortaya çıktıktan sonra ulus devletlerinin sahipleri ulusal bir taban yaratma yoluna gitmiş ve milliyetçi ideolojiyle birlikte milliyetçilik/şovenizm algısı ortaya çıkmaya başlamıştır.

Feodalizmde ortaya çıkan aile, oba gibi kavramlar kapitalizmde yurttaşlığa dönüştükten sonra iktidarı ele geçiren burjuvazi bu kavramı kan bağına kadar çekip, faşizmle iş birliği içerisine girmiştir.

Ulus devletlerin doğallığında, kapitalizmin ışığında kendini var eden şovenizm, kapitalist sistemle beraber iktidar koltuğuna oturan burjuvazinin en büyük silahı haline gelmiştir.

Esas meselesinin burjuvazinin pazar sorunu olan ulusal sorunda, yeni pazarlara açılmak şovenizm algısını kendi tabanına indirerek asıl sorunun halk yığınlarının sorunu gibi gösterip “topraklarımız elden gidiyor” mesajı vererek farklı etnik kimlikteki halkları birbirine karşı düşmanlaştırıp, taraflaştırmıştır. Asıl meselesi sermayesini o coğrafyada bulunan her yere girmesi ve bunun içinde, başka halkların bulunduğu topraklara girmek için kendi tabanında meşrulaştırma çabası içersine girmiştir.

İşçilerin örgütlenmesinde de, burjuvazinin en büyük kozu şovenizm olgusudur. Bugün işçiler üzerinde milliyetçilik algısı çok yoğun bir şekilde yaşanmaktadır ve bu sistemin yaratmaya çalıştığı önemli silahlardan bir tanesidir. Aynı sistem işçiler üzerindeki çelişkileri sınıfsal düzlemde çıkararak, ezen ulus milliyetçiliği üzerinden şovenizmi yaymaya çalışmaktadır.

Devletin niteliğini iktidardaki sınıfın kendisi belirler. Yani bir devletin faşist karakterli olup olmamasını incelememiz için o devletin sosyo ekonomik yapısını incelememiz gerekmektedir. Burjuva devrimlerinin olduğu ülkelerde burjuvazinin belirlediği özgürlükler söz konusudur. Buralarda bir özgürlükten söz edilebilir ancak burjuvazinin sınırları içerisindedir. Burjuvazi buna ihtiyaç duyar çünkü kapitalizmin tam olarak girdiği yerlerde yarı feodal yapı tasfiye olmuş, sermaye feodalizmin hakim olduğu yerleri yıkıp, feodal bölgelere de girmiştir.

Burjuvazi, sermayenin bu şekilde özgür bir biçimde dolaşabilmesi için bir takım hukuksal özgürlüklere ihtiyaç duyar. Bu sebepten de bir takım özgürlükler hakimdir. Ve

burjuva demokrasısından bahsedilebilir.

Bizim gibi yarı feodal yarı sömürge ülkelerde ise durum biraz farklıdır. İktisadi yapı olarak feodal ve kapitalist iktisadın özellikleri ve unsurları iç içe geçmiş, birisinin nerde başlayıp diğerinin nerde bittiği hesaplanamayan bir tarzdadır. Burjuva demokratik devrimden söz edilemeyeceğinden feodalizm tam anlamıyla tasfiye olmamıştır.

Ülkemizin sosyo ekonomik yapısından kaynaklı şovenizm bu topraklarda dün ortaya çıkmamış, hatta tam olarak bunun üzerine inşa edilmiştir.

“Kemalizm demek, her alanda Türk şovenizminin kıskırtılması, azınlık milliyetlere amansız bir milli baskının uygulanması, zorla Türkleştirilme ve kitle katliamı demektir.” (İbrahim Kaypakkaya Seçme Yazılar, Syf:245)

İbrahim yoldaşında bahsettiği gibi Kemalizm bu topraklara girdiğinden beri Türk olmayan azınlık halkların başı dertten kurtulmamıştır. Kemalist faşizm, azınlık haklarının dillerini yasaklamış, haklarını gasp etmiştir, onları zorla Türkleştirmeye çalışmış, binlerce insanı katletmiştir. Dersim İsyanı’nda 90 bine yakın insan katledilmiş, katliamlar Koçgiri ve Zilan katliamları olarak devam etmiştir.

“Bir Türk dünyaya bedel”, “Ne mutlu Türküm diyene” felsefesi Kemalist akımının örneğidir. Türkiye’de şovenizm; Türk hakim sınıflarının, Türkiye halkına uyguladığı sömürü ve baskının sonucunda devlete öfkelenen, tepki duyan ve işsizlikle boğuşan kitleleri bir arada tutmanın, devlet etrafında kenetlenmenin bir aracı olarak kullanılmaktadır.

Türk hakim sınıflarının politikası olan şovenizm, yıllar içerisinde birçok kez kullanılmıştır. Adeta başı sıkıştıkça kitle üzerindeki şovenizmi kullanan politikalara birkaç örnek vermek mümkün. 2005 yılında Mersin’de Newroz kutlamalarında iki Kürt çocuğun bayrağı hırpalamaları sırasında bir sürü olay çıkmıştır. Mersin, Trabzon ve İstanbul’un birçok yerinde bayrağa saygı mitingleri düzenlenmiştir. Kürt halkı için çok önemli günlerden olan Newroz’a gölge düşürülmüştür.

Aynı zamanda günümüzde Soma’da yaşanan İşçi katliamından sonra Türkiye Kürdistan’ında Kürt halkı sokağa çıkanların arasında yerini almış “Roboskiden Somaya Hesap Sormaya” sloganları atılmıştır.

Hemen ardından gelen Lice olaylarının patlak verdiği dönemde gezinin de yaratmış olduğu etkiyle Türkiye

Kürdistan’ında yaşanan faşizme batıda tepkisiz kalınmamış ve kitleler sokağa dökülmüştür. Ve ülkenin batısından “Geziden Lice’ye Direnişe Bin Selam” sloganları yükselmeye başlamıştır. Gezi ilyanı’yla beraber teşhir olan devletin faşist karakteri gün yüzüne çıkmış, ezilen halkların öfkesinin yönü devlete dönmüştür.

Tam bu sırada ne tesadüf ki bir bayrak olayı daha yaşanmış ve Lice’de indirilen bayrakla beraber sokağa çıkan faşist güçler yine

devletin bu şoven politikasının bir parçası olmuş, hakim sınıflar aradan çekilmiş oklar yine halkların birine çevrilmiştir. Kabul etmek gerekir ki bu politikada yine hakim sınıflar belli bir başarıya ulaşmıştır. Ancak bayrak konusunda bu kadar duyarlı olan AKP hükümeti, terör örgütü IŞİD’in Irak’taki Musul işgalinden sonra Türk konsololuğundan inen bayrağa hiç ses çıkarmamıştır.

Her bayrak bir sınıfın gücünü ve iktidarını temsil eder. İktidardaki sınıf kendi varlığını sürdürmesi için halk kitlelerinin desteğine, kendi çıkarının onların çıkarıymış gibi vurgulayıp taraflaştırmaya çalışır. Esasta baktığımız zaman halk yığınlarının özgürleşeceği tek yer Kızıl Bayrağın altıdır. Biz devrimcilerin en önemli görevinden biri hakim sınıfların bu şovenizm politikalarını teşhir etmektir. Çünkü tüm ezilenlerin tek düşmanı sistemin kendisi, kendi çıkarının bütün halkın çıkarının üstünde gören asalak bir sınıf olan komprador burjuvazi ve onun yaveri konumundaki feodal toprak ağalarıdır. Şovenizm bu algıyı bahsettiğimiz sınıflar üzerindeki düşmanlıktan alıp, azınlıktaki hakların üstünde birbirleriyle düşmanı olduğunu göstermeye çalışılmaktadır. Suriye’deki IŞİD’in zulmünden kaçan insanların Türk işçilerinin işlerini yerine geçiyorlarmış diye sokağa çıkmaları aslında Türk işçilerinin AKP’nin Ortadoğu politikalarına yöneliktir. Ama sistem sanki Suriyeli işçilerin işlerini elinden alıyor gibi göstermesi şovenizm politikasının yine bir göstergesidir. İşsiz olan Türk işçisi Suriyeli işçiler gelemeden öncede işsizdi, ve devlet bu politikasıyla kendi açığını kapatmaktadır.

Demokratik Halk Devrimimizin önündeki en büyük sorunlardan bir tanesi olan şovenizmle mücadele etmek bizim boynumuzun borcudur ve bulunduğumuz her alanda bunun teşhirini yapmak en büyük görevimiz olduğunu her YDG’li bilmesi ve kampanya çalışmamızın temelinde şovenizmle mücadele olduğunu kavraması gerektiğini belirttik yazımızı noktalayalım.

İzmir’den Bir YDG’li

Gericiliğe, Haksız Savaşlara, Şovenizme Geçit Yok: Direnişi Ve Mücadeleyi Yükselt!

Kobanê direnişi, sınıf mücadelesinin en sıcak gelişmelere ev sahipliği yapana, çatışma ve direnişin en keskin yaşandığı Kürt ulusal sorunun da bugün kritik bir noktada durmaktadır. Bu alandaki çelişkinin keskinleştiği adres Kobanê'dir. Kürt gençliğinin, halkının gözü kulağı Kobanê'dedir. Sınıf mücadelesinin, coğrafyamızdaki diğer tüm izdüşümleri bu noktada yaşanacak gelişmeden ciddi anlamda etkilenecektir. Devrimci,, ilerici ve yurtsever güçler tarafından düşmana karşı tahkim edilen mevzilerin en ileri noktasını temsil etmektedir Kobanê.

Kobanê'de bir ayı geride bırakan direniş, sadece Suriye'de değil dört parça Kürdistan olmak üzere Ortadoğu'daki güç dengelerini de derinden etkileyecek sonuçları açığa çıkaracaktır. Kürt ulusal hareketinin, Rojava Kürtlerinin, Esad'ın, TC'nin ve elbette emperyalistlerin önümüzdeki süreçte nerede, nasıl bir pozisyon alacağına ciddi etkileri olacak bir direniş gerçeği ile karşı karşıyayız. Coğrafyamız açısından özellikle T.C'nin Suriye'ye yönelik saldırgan politikaları, Esad'ı devirme hedefleri ve akabinde Rojava'da Kürt ulusunun ortaya koyduğu özerk yönetimlere yönelik düşmanlığı ve bunun Kürt halkı üzerinde yaratacağı etkilerinin sınıf mücadelesinin yönünü ve ivmesini değiştirecek sonuçlar yaratmaya aday olduğu da bir gerçektir. 6-10 Ekim tarihlerinde Kobanê'de yaşanan kuşatmaya karşı yaşanan serhildan da bunun açık bir ispatı olmuştur. Kobanê'de yaşanan gelişmelere bağlı olarak gelişen serhildan, T.C ve efendisi ABD ve diğer emperyalistler açısından pratik sonuçlar açığa çıkarmış, atılan adımlar Suriye'deki dengeler üzerinde etkiler yaratmıştır.

Emperyalizm Ortadoğu'yu Gerici-likle Kuşatıyor!

Emperyalistler tarafından masa başında, güç dengelerinin bir sonucu olarak ortaya çıkan haritalarla sınırları çizilen Ortadoğu'da, kan gözyaşı ve şiddet hiç durmadı.

Bölge, geçmişten bugüne emperyalistler açısından bir hesaplaşma, hegemonya kurma mücadelesine ev sahipliği yaptı. Elbette bunun ağır bedellerini ödeyerek. Emperyalistlerin dünya halklarının, sömürü, zulüm, açlık ve yoksulluk ile haksız savaşlara yönelik direnişini kontrol altına almak, yönlendirmek ve nihayetinde yok etmek amacıyla dini ve siyasal gericiliği etkili bir silah olarak kullandığı biliniyor. Ortadoğu bu anlamda tüm emperyalistlerin hallaç pamuğuna çevirdiği bir bölge olmuştur. Neredeyse her emperyalist gücün, rakiplerini zayıflatmak için desteklediği, beslediği her türlü desteği sunduğu örgüt-örgütler bulunmaktadır. Kimi zaman bu örgütler doğrudan emperyalistlerin istihbarat örgütleri tarafından kurulabilmektedir. Bu durum emperyalistlere geniş hareket, manevra yapma imkânı bulabilmektedir. Bu yöntem dünya halklarının emperyalistlere duyduğu öfkenin bir sonucu olarak başvurulduğu da söylenebilir. El-Kaide, onunla ilişkili veya aynı çizgideki çok sayıda cihatçı örgütün emperyalistlerle kurduğu ilişkiler, onlara angaje olma gerçeklikleri de bunun somut bir örneğidir.

Son üç yıl içinde yalnızca Suriye'de yaşananlara bakmak bile emperyalistlerin ne tür oyunlara başvurduğu göstermektedir. Esad'ı devirmek adına dünyanın dört bir yanından Suriye'ye akın eden cihatçılara ev sahipliği yapan, her türlü desteği sunarak onları örgütleyen, önünü açan, emperyalistler bugün karşımıza bu kurtarıcı olarak çıkmaya çalışmaktadır. Oysa emperyalistlerin düzenledikleri uluslararası toplantılarla Özgür Suriye Ordusu'nun nasıl örgütlediği ve silahlandığını, el altından daha radikal örgütlere milyon dolarlar aktırdığını biliyoruz. El-Nusra

ve IŞİD'in nasıl kurulduğu ve palazlandığına dair kamuoyuna yansıyan bilgiler yeterince açık. Söz konusu örgütlerin bugüne kadar Suriye kimyasal silah kullanımı da dâhil olmak üzere gerçekleştirdiği katliamlara ortak olan, sesini çıkarmayan, Maxmur ve Şengal işgal edilir ve Êzidî Kürtleri kıyımdan geçirirken sesini çıkarmayan emperyalistler, bugün dünyanın iyiliği ve geleceği için karanlık güçlere karşı savaştıklarına inanmamızı istiyor. Emperyalistlerin gerek Ortadoğu, gerekse de yer kürede geçerli tek ilkesi, daha fazla kar, daha fazla sömürü ve daha fazla hegemonyadır. Bu uğurda hiçbir ahlaki ve insani kaygı durmayacaklarını tarih öğretmiştir.

AKP-Cihatçı Çeteler El Ele

Kuşkusuz bu durum yalnızca emperyalistler için değil aynı zamanda onların işbirlikçi, uşakları içinde geçerlidir.

Efendilerinin çıkarları ekseninde, pastadan daha fazla pay kapmak, göz doldurmak kendini ispatlamak amacıyla hâkim sınıfların işçi sınıfına, emekçi yığınlara, ezilenlere yönelik düşmanlıkta hiçbir sınır taşımayacağını da biliyoruz. Suriye'de üç yılı aşkın bir süredir yaşananlar bize bu konu da oldukça zengin veriler sunmaktadır. ABD emperyalizminin uşağı durumundaki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti T.C'nin dış politikası, emperyalistlerle nasıl iş tuttıklarına ve karakterlerine birer örnektir. Esad'la üç yıl öncesine kadar boğazda baş başa yemek davetleri veren Türk hâkim sınıfları, uşağı olduğu emperyalistler güçlerin Esad'ı gözden çıkarmasıyla Esad'ı bir anda düşman ilan ediverdi. Bu saatten sonra Esad, Esed olacak, Suriye'de yaşanan her şey iç politikamızın sorunları haline gelecekti. Devletin kumanda merkezinde oturan AKP hükümeti, Esad'ın devrilmesini sağlamak amacıyla sınırlarını cihatçı katillere açtı. Devletin tüm olanaklarını cihatçıları örgütlemek, onların lojistik, silah vd. ihtiyaçlarını karşılamak için harcadı. 17–25 Aralık operasyonları sırasında belgelerle ispatlanan TIR'lar dolusu silah, cihatçılarla yürütülen kirli ilişkiler, AKP'nin Esad'ı devirmek adına gerici güçlerle kurduğu çıkar ittifakının bir sonucu olmuştur.

TC krizi fırsata çevirecek, Suriye ile birlikte yeni Osmanlılık adını verdiği politika ile eski güçlü büyük günlerine geri dönecekti. Suriye, bunun için bir kapı işlevi görecektir. Ancak tüm bunlar birer hayaldi ve sloganın aksine gerçek olmadı/olmadı.

Ebette tek başına bu da değil. Suriye de iç savaşın başlamasıyla birlikte Rojava'da açığa çıkan özerk yönetimler, Kürt ulusunun kendi dili, kültürü ile yaşama istediği ve bu uğurda sergilediği kurumsallaşmalar T.C'de büyük bir korku ve panik, peşi sıra saldırganlığı açığa çıkardı.

Suriye topraklarında da olsa Kürtlerin kazanımları yok edilmeliydi. Osmanlıdan günümüze süregelen geleneksel Kürt düşmanlığı, Kürt fobisi, krizleri baş göstermiş, AKP için Suriye'de yaşananlar daha can yakıcı bir hale bürünmüştür.

Bunun için iki yönteme başvuruldu. İlki, açıkça imhayı öngören yöntemdir. Bunu El-Nusra, IŞİD vd. cihatçı çeteler üzerinden gerçekleştirme yoluna gitti. Söz konusu çeteler, Rojava'da Kürt ulusunun tarihsel kazanımlarına yönelik kapsamlı bir kuşatmaya girişti.

İkincisi ise işbirlikçileri aracılığıyla direnişi parçalamak, Kürt ulusunun birliğini parçalamak, kafa karıştırmak, hedef şaşırtmak oldu. Bu politika, uzun bir süredir Irak ve Suriye'de ortak iş yaptıkları Barzani eliyle yaşama geçirilmeye çalışıldı. Barzani'nin Rojava'ya yönelik mesafeli hatta hendek kazacak kadar ileri giden yaklaşımı AKP ile kurduğu ilişkinin bir sonucuydu.

Kobanê Direnişi, “Kurtarıcı ABD”

Ne var ki hesaplar tutmadı. Kısa sürede Esad'ın devrileceğini hesaplayan ABD ve etrafından kümelenen emperyalist blok; Rusya, Çin ve İran'ın önderliğindeki rakip bloğun Esad'a verdiği destek karşısında hüsrana uğradı. Esad'ı devirme planları, revize edilmek zorunda kalındı. Rusya ve Çin'le yapılan görüşmelerden sonra Esad'ın varlığında bir mutabakatla yola devam edilmesine karar verildi. Kuşkusuz bu, ABD'nin Suriye topraklarındaki savaştan vazgeçtiği anlamına gelemeyecekti. Nitekim öyle oldu.

IŞİD Suriye'de terörün ivmesini yükseltti, Irakta Mosul'u iki günde ele geçirdi ve bugün Bağdat'ın yakınlarına kadar gelmiş durumda. Böylece emperyalistlerin eliyle yaratılan canavar, yakıp, yıkmaya ve dehşet saçmaya başladı. ABD bu canavar karşısında tüm ülkelere çağrı yaparak, kurtarıcı pozuna girdi ve bugün Kobanê'de IŞİD'i bombalayan koalisyon kurulmuş oldu.

ABD'nin gözeri önünden Kobanê'ye kadar ilerleyen ve kenti uzun süre ağır silahlarla kuşatma altında tutulan IŞİD'in vahşeti, YPG direnişi güç dengelerini değiştirmeye başladığı anda “fark” edildi. Koalisyonun saldırıya tamda böylesi bir süreçte başlaması bu gerçekliğin bir sonucudur. Emperyalistler, böylece bir taşla birkaç kuş vurmanın hesabını yapmaktadır. Böylece, Ortadoğu ve dünya halklarını IŞİD gibi bir canavardan kurtaran güç görüntüsü verilecek, öte yandan cihatçı güçler IŞİD'in saffarına itilecek. Öte yandan Kobanê'de direniş emperyalistlere muhtaç edilmeye YPG emperyalistleri entegre edilmeye çalışılacak.

Sınıf Mücadelesinin En Coşkun Yatağı; Kürt Ulusal Sorunu!

Emperyalistlerin bugün devam eden bombardımanın Kobanê'de devam eden YPG direnişini gölgelemeyi de amaçladığı açıktır. Peşmerge ve ÖSO'nun Kobanê'ye girişine dair emperyalistlerin açıklamaları da bu yöndedir. Emperyalistlerin direnişe ortak olmaya, onu manipüle etmeye ve kendi çıkarlarına tabi kılmaya çalışmaktadırlar. Bu onların karakterine de uygundur. Burada üzerinde durulması gereken nokta emperyalistlerin IŞİD'e yönelik bombardımanı ve YPG ile kurduğu ilişki üzerinden PYD'nin anti-emperyalistliğine dair yürütülen tartışmalardır. Emperyalistlerin söz konusu hamlesinin, böylesi sonuçları amaçladığı açıktır. Özellikle ulusalcı kesimlerin anti-emperyalistlik söylemleri üzerinden Kobanê'de direnişin ilerici muhtevasını kaybettiği zira emperyalistlerle işbirliği yapıldığına dair söylemleri doğru değildir.

YPG/PYD yürüttüğü savaşta gerçekçi bir politika izleyerek IŞİD'e karşı ittifak kurmuştur. Ne var ki PYD, esas olarak kendi silahlı gücüne halk desteğine dayanmaktadır hala. PYD'nin ABD ile kurduğu ilişki kendi içinde ciddi riskler ve tehlikeler barındırmaktadır. Zira, kapitalizmin kar elde edemeyeceği hiçbir işe girmeyeceğini biliyoruz. Güç dengeleri bugün onları böylesi bir yola itmiştir. Belli amaçları olduğu açıktır. Ancak bunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceği direniş güçlerine YPG/PYD'nin tutumuna bağlıdır. Henüz bir şey söylemek için erkendir. Yapılması gereken direniş üzerinde şaibe yaratmak, direnişi karartmak değil destek olmak, sahip çıkmak ve daha fazla büyüttürmektir.

Kobanê direnişi, sınıf mücadelesinin en sıcak gelişmelere ev sahipliği yapana, çatışma ve direnişin en keskin yaşandığı Kürt ulusal sorunun da bugün kritik bir noktada durmaktadır. Bu alandaki çelişkinin keskinleştiği adres Kobanê'dir. Kürt gençliğinin, halkının gözü kulağı Kobanê'dedir. Sınıf mücadelesinin, coğrafyamızdaki diğer tüm izdüşümleri bu noktada yaşanacak gelişmeden ciddi anlamda etkilenecektir. Devrimci,, ilerici ve yurtsever güçler tarafından düşmana karşı tahkim edilen mevzilerin en ileri noktasını temsil etmektedir Kobanê. Bu açıdan bizim açımızdan da hak ettiği değeri, Kürt ulusal sorununun bir izdüşümü olması vesilesiyle hak ettiği değeri görmelidir.

Kürt ulusal sorununa devletin verdiği önem, devlet ka-

tında bu sorunun kapladığı hacim, devletin bu sorunda ürettiği politikalara göre konumlanan hali ve açığa çıkan her sonucun devrimci, ilerici kamuoyu üzerindeki etkisi söz konusu çelişkinin bizim açımızdan da önemini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, tartışmalarımızda belli bir mesafe kat ettiğimizi ve politikalarımızı üretirken bu gerçekliği daha fazla dikkate alan bir hat tuturmaya başladığımızı söyleyebiliriz. Bugün için ihtiyacımız bu yönelimin derinleştirilmesi ve daha fazla somutlanmasıdır. Güçlerimizin Kürt halk gerçekliği daha fazla kaynaşması, T. Kürdistanı ile daha fazla buluşması gereklidir.

Kürt ulusal sorunu etrafında açığa çıkan gelişmeler, karşısında söz söylemek, tavır almak, direnişin bir parçası olmak önemlidir. Yurtsever güçlerle, bu sorunla iliş-

kilenen devrimci, ilerici güçlerle ortak hareket edişi artırmak gereklidir ancak aslolan Yeni Demokrat Gençlik olarak bu sorun ekseninde ortaya koyduğumuz somut politikalar olmalıdır. Rojava ve Şengal'e özgülenen kampanyamız ve Kobanê sınırında devam eden direnişin bir parçası olmak adına attığımız adımlar bu açıdan son derece önemlidir.

YDG, Türk-Kürt uluslarından ve çeşitli milliyet ve inançlardan, cins ve yönelimlerden halk gençliğinin militan gençlik örgütüdür. YDG olarak direniş, çatışma ve mücadelenin en ileri mevzilerinde direnişi büyüttürmek görevimiz olacaktır.

Kürt halk gençliği ile daha fazla buluşmanın yolu, buradan geçmektedir. Söz konusu tutumumuz aynı zamanda şovenizme karşı bir duruşu da bağrında taşımaktadır. Başta Türk halk gençliği olmak üzere bilinci şovenizm zehri ile bulandırılmış halk gençliğine ulaşmak, onları Kürt ulusal sorunu ekseninden yürütülen mücadelenin haklılığı ve doğruluğu noktasında değiştirmek görevlerimiz arasındadır. Düzenin halk gençliğinin zihninde yarattığı şovenizmi onlara karşı mücadeleyi yükselterek, Kürt ulusal sorununda üzerimize düşenleri yaparak yıkabiliriz. Bu noktada T.C'nin geleneksel, güçlü ve toplumda geniş bir karşılığı bulunan bir söyleminin ve durumunun bulunduğu açıktır. Buna karşı Kürt ulusunun özgürce ayrılma hakkını savunacak, bu uğurda üzerimize düşenlere daha fazla sarılacağız.

Ortadoğu'da emperyalistlerin gericiliğine, AKP'nin savaş çığırtkanlığına, şovenizme geçit vermeyeceğiz, Kobanê'de açığa çıkan, çeşitli milliyet ve inançlardan halkların direniş meşalesi yolumuzu aydınlatacaktır; Direniş Büyüteceğiz!

İZLENİM

İzmir’de Partizanca Mahalle Direnişi

Halk kitleleri Kobanê için bir anda militan çelikten zırhını kuşanarak sokaklara indi. Kobanê için kuşatma ve saldırılara karşı öfkelerini, halk düşmanlarına karşı büyük bir cüretle haykırdı. Kollukların azgınca saldırılarına karşı ba-

rikatlar kuruldu, sapanlar gerildi, taşlar kırıldı. Her bir kesimden insanlar ‘ezilenin’ diliyle “Biji Berxwedana Kobanê” diye haykırdı. Şehir merkezleri halk kitleleriyle doldu taşı. Düşman daha çok saldırdı. Halk daha çok direndi. Bu direnişte şehit düşenler oldu.

Halk kitleleri karşısında gücü yetmeyen devlet güçleri bizlerin karşısına yıllardan bu yana besleyip büyüttüğü “sivil faşistleri” çıkardı. Halk bu faşizan saldırılara karşı serhildanı daha da büyüttü. Emekçi mahallelerde bu serhildanda kendi payına düşeni yerine getirdi. Sokaklara çıktı, polisi mahalleye almadı. Demokratik eylemleriyle ve polis saldırılarıyla pasifize edilmiş şehir konumuna düşen İzmir, mahalleleriyle direnişini selamladı.

Bizleri TOMA-akrep-panzer ve çevik ordularıyla Basmane’de halka azgınca saldıran polis, İzmir’in “öteki” mahallerinde geri çekildi, bir adım öteye gitmeye korktu. Yamanlar, Kadifekale, Asarlık, II. İnönü Mahallelerinin polisleri önder olarak gördükleri kişinin dediği gibi “geldikleri gibi gönderdiler”.

Devrimci dayanışma karşısında Yamanlarda geri çekilen polis

Bileşeni olduğumuz HDK Gençliği olarak aldığımız karar doğrultusunda 2 Ekim günü Yamanlar’da Kobanê ile dayanışmayı büyötmek için bir eylem örgütlendik. Kalabalık bir kitle meydana toplandı. Polis kitleyi toma ve çevikleriyle çevrelemeye çalıştığını gördük. HDK-HDP’nin basın açıklaması ve saygı duruşundan sonra, polisin kitleye saldırmaya başladığı sıra taşlar ve torpiller halk düşmanlarının suratlarında patladı.

Mahalle gençliği, yurtsever gençlik ve biz YDG’liler düşmandan hesap sorma bilinci ile “serhildana” dahil olduk. Köprüye çekildiğimiz sırada üzerimize gelen tomaya taşlarla saldırdık. Toma geri çekildi, gençlik bir adım ileriye gitti.

Gazlarıyla saldıran polis bir adım öteye dahi gidemedi. Kitle geri çekilerek ara sokaklarda buluştu. Doğançay mahallesinde düşmanı arkadan çevreledi. YDG muhabirimizi saldırı sırasında gözaltına almaya çalışan polisler muhabirimizin kararlı duruşu ve HDP’li dostların müdahalesi ile engellendi.

Yıllardır sokağa çıkmayan binler, Asarlık’ta sokağa döküldü.

Menemen’in beldesi olan ve geçmişiyle kendine “Küçük Kürdistan” dedirten Asarlık son dönemlerde radikal İslamcı çetelerin militan ihtiyacı karşılama yerleri haline dönmüş bunun yanı sıra cemaat ve uyuşturucu çeteleriyle dolup taşmıştı. Ancak Asarlık’ta diğer emekçi mahalleler gibi Kobanê için sessiz kalmadı. Sloganlardan uzun süredir yoksun olan bu mahalle, binler ile sokaklara aktı.

Karakola tahammülü olmayan “Kale çocukları”

Gene İzmir’de Kürtlerin yoğunluklu yaşadığı mahallerden biri olan ve “sokaklarında kolay kolay polis dolaşamayan mahalle” diye anılan mahallelerden biridir Kadifekale... Herhangi bir serhildanda karakolu hedef alır Kale’nin çocukları. Kale gençliği bu seferde Kobanê için yaktı barikatları.

Polisin rahat rahat gezemediği sokaklar bu sefer cehennem oldu onlara. Direnişlerin yoğunluğundan dolayı Kale’deki serhildana katılamama durumumuz bizleri üzüyor için gerçeği. Yıllardır o bayrağın altında zulüm görenler bu sefer o bayrağı Kale’de indirmişlerdi. Devlet, ardından OHAL ilan ederek özel harekât polisleriyle mahalleye girip söylentiye göre 90 genci gözaltına almıştı.

Manzarası ve serhildanı güzel olan mahalle: II. İnönü

Narlidere’nin yukarı tarafları olan bir mahalledir II. İnönü mahallesi. İzmir körfezinin ayaklar altında olduğu bir manzaraya sahiptir bu mahalle. Kobanê için ilk günden sokağa dökülmüştü II. İnönü... YDG’liler olarak mahalleye serhildan ateşini büyümeye gittik. Havanın kararmasıyla barikatlar kuruldu. Ateşler yakıldı. Gençlik sokağa indi. Polis bekleniyor. Sloganlar Kobanê için atılıyor. Bizi tanımayan mahalle gençliği ilk başta şüphe ile bakıyor sonra ise kim olduklarımızı anlayınca daha çok seviyorlar bizleri.

Barikat başında polislerin gelmesi bekleniyor. Panzer ışıklarını yakmış ürkek ürkek geliyor. “Bi can bi xun em terene ey Kobanê” sloganlarıyla panzer taş ve molotoflarla vuruluyor. Barikatın ateşi yükseliyor büyük bir çoşku içerisinde. Militanlar “Savaş,Öğren İlerle. Gücümüz TMLGB!, Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO, TMLGB” sloganlarıyla polis barikatına yükleniliyor. Bizde Kobanê’de direnişi büyüten, savaşanlara selam gönderiyoruz; “Bijî berxwedana YPG/YPJ”...

Kitle ile önceden belirlenen ara sokağa çekiliyo-

ruz. Panzer ve arkasındaki polisler çekingen. Üst sokaktan onları çevreleriz diye orayı da gaza boğuyorlar. Evlerin balkonları, dükkânlar hepsi gaz fişeklerinden nasibini alıyor. Ama bizler geri çekilmemekte ısrarcı duruyoruz. Bir kez daha korkularını büyümek için “Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya” diye her bir ağızdan kitlenin katılımıyla haykırıyoruz.

Kurşun etkisi mi yaratıyor anlamadık ama daha çok gaz atıyorlar. Barikat başlarındaki duruşumuzla, geri çekilmeme konusundaki ısrarımız ve her saldırıya karşı taşlarla misliyle karşılık veriyoruz. Po-

lis bir adım dahi ileriye gidememenin vermiş olduğu sinirle bizlere bir ton küfür ediyor. Gülüyoruz sloganlarla karşılık veriyoruz. Ardından eyleme başladığımız meydanı elen geçirmemiz gerektiğini bir adım daha ileriye gitmemiz gerektiğinin önemli olduğunun kararına varıyoruz. Elle-

rimize aldığımız tahta inşaat kalıplarıyla askeri düzen alıp üstlerine slogan ve marşlarla yürüyoruz. Geri çekildiklerini fark ediyoruz. Bir anda panzer öne gelip tahmini olarak en az 5-10 gaz fişegini bir anda atarak üstümüze doğru saldırıya geçiyorlar. Bir yoldaşımız bu sıra kafasına yere sektikten sonra çarpan gaz fişegi ile yaralanıyor.

Genel olarak yoğun gazdan dolayı etkilenen kitle geri çekiliyor ve tekrar barikat kurup taş kırıyor. Saldırıdan ve sürekli direnişten dolayı yorgun düşmüş bizler mahalle halkının ellerinde tencere ve tavalarla sokağa çıkıp bir ritim eşliğinde sloganlar atması bizleri tekrardan diriltiyor. Mahalleli kadınlar sokağa inip yaralananları, gazdan etkilenenlere süt ve limon getiriyor. Tek tek su getiriyor. Ağır olanları evine alıyor. Gecenin ilerleyen saatlerine doğru polis saldırısının artmasıyla ve havada dolaşan polis helikopterinin taciz uçuşlarıyla kitle ara sokaklara dağılıyor. Eylem kitlenin iradi olarak dağılması ile son buluyor.

İzmir’den bir YDG’li

Sınırdan...

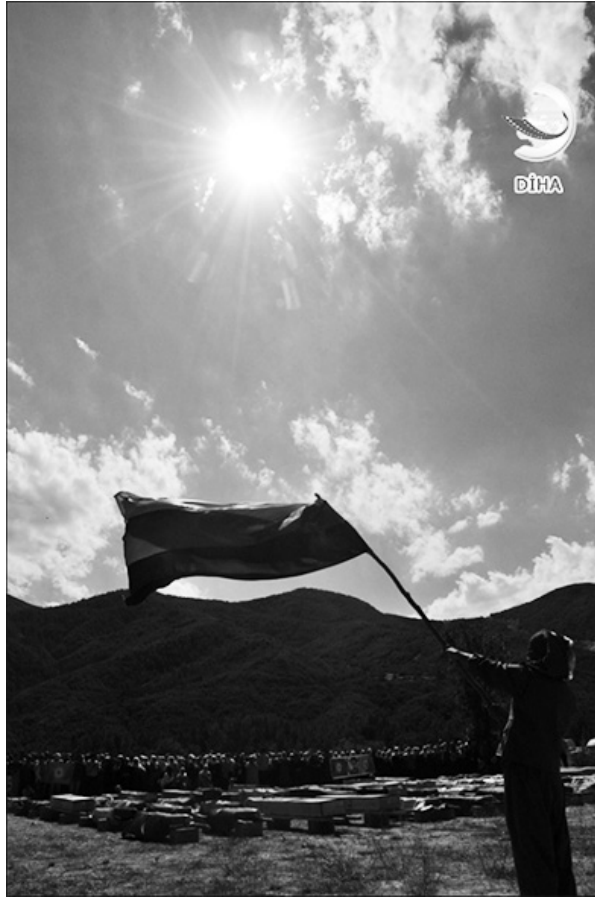
Ortadoğu'daki direnişin önemli ayaklarından biri olan Kobanê direnişi dünya kamuoyunun gündemini sıcak tutarken; özelde Kürt halkı olmak üzere ezilen halkların nabzını tutan bir noktada durmaktadır. Umudun, direnişin, mücadelede karalılığın adı olan Kobanê; dünya genelinde herkesin bu direnişin bir parçası olmasını zorunlu kıldı diyebiliriz.

Kobanê'ye dönük IŞİD çetelerinin saldırılarının artmasıyla, egemenler cephesinde "Kobanê düştü, düşecek" sözlerinin burjuva-feodal medyada yankılanmasıyla tarihi bir direnişin adımları atıldı. Bu süreçte IŞİD çeteleri üç taraftan Kobanê'ye saldırırken TC devleti de kendi sınır hattında; IŞİD çetelerine gönderdiği askeri-lojistik destek ve beraberinde sınır hattında Kobanê'ye destek için sınırdan nöbet tutan halka yaptığı saldırılarıyla; Kobanê dört taraftan çembere alınarak saldırı altında kaldı...

Biz YDG olarak bu sürecin ilk başında refleksif bir şekilde sınır hattında bulduk. Divan toplantımızın hemen ardından her alandan yoldaşlarımızın sınıra gelmesi, savaşı net bir şekilde görmemizi sağladı. Savaşın arka cephesi olan Pirsus'da bulunmamız, bu sürecin bir parçası olma perspektifiyle hareket etmeyle paralellik oluşturmuştur.

Bu sürecin başından bu yana Pirsus'a dönüşümlü olarak ekiplerin gönderilmesi uzunca bir süredir tartıştığımız refleks verme ve kurumsallaşma meselelerinde ciddi bir yol kat ettiğimizi göstermektedir.

Bu süreçte hem Kürt gençliğiyle yakın temas etmemiz ve ulusal hareketin gençlik örgütlenmesiyle ortak hareket ederek sürece dahil olmamız ve devamında öğrenme ve öğretme perspektifiyle ilişkilerimizi sürdür-

memiz bizim güncel politikalarımız ışığında Kürt gençliğine dönük politikalarımıza da oldukça katkı sağladı.

İlk giden grubumuzun deneyimlerini birçok yazımızda işlerken bu konumuz biraz daha ikinci grubumuz üzerinde bir değerlendirme ve sınır hattında TC saldırıları ekseninde yeni hazırladığı yasa ekseninde yani güvenli bölgeyi genişletme ekseninde ilerleyecek.

İlk grubumuzun deneyimleriyle sürece katılan ikinci grubumuz sürece ne kadar adapteli ve hazırlıklı geldiye de savaşın ortasında olma gerçekliğinin verdiği atmosfer her bireyi sarsan bir duruma getirmektedir.

Örgütümüzün elde ettiği deneyimler daha hazırlıklı ilerlememize ve sınırdan direnişe daha fazla katkı sağlamamıza hizmet ederken; tek tek yoldaşlarda ise mücadeleyi daha yakında kavrama ve örgütlülük durumunu ilerletmeye dönük katkılar sağladığını söyleyebiliriz.

Bunu somut bir şekilde sınır hattında yoldaşlarımızın gelişinin ikinci gününde pratiklerine yansıdı. Gençlik içerisinde mücadeleye engel olarak görünen "aile çelişkisi" sık sık her pratiğimizde karşımıza çıkan bir noktada durmaktadır. Düşmanın bu çelişki üzerinden gençliğe dönük baskıları ise her devrimcinin ya da örgütlenmeye dönük adım atan her insanın yaşadığı önemli bir sorundur. Bu süreçte polisin bu pratiğini daha yakından yaşadık. Sınıra gelen bir yoldaşımızın ailesi polis tarafından aranarak yoldaşımızın nerede olduğu hakkında bilgi vermiş ve aile tedirgin edilmiştir. Aile üzerinden yoldaşımıza dolaylı yoldan baskı yaratarak, kendi kontrolüne çekmeye çalışmıştır. Yoldaşımızın sınır hattında soluduğu atmosferle birlikte,

kendi iradesini ortaya koyarak devrimcileşme yolunda önemli bir adım atmış, koyduğu irade sonucunda ailesinin baskısını kırarak daha da özgürleşmiş ve polisin faşist politikalarını da yıkıp geçerek, polisin aile yönünden ilişkilene çabalarını boşa çıkarmıştır. Kobanê direnişi birçok yönden devrimci kişiliğin ilerlemesine oldukça katkı sağladığı, her bireyde somut bir şekilde gözlemlenen bir durumdur.

Örgütlülüğümüz bakımından ikinci grubumuzun her bakımdan hazırlıklı olması ve oradan doğru sıkıntıları en aza indirerek direnişe katkı sağlaması deneyim aktarımlarının sonucu gelişen paylaşımların katkılarıyla gelişti. Bu çerçevede sınırın nabzını basın organlarımız üzerinden güncel bir şekilde dışarıdaki

kitleye taşımamız, her yoldaşımızın nöbetlere dahil olmaları, kolektif olarak her şeyde yer almaya çalışmamız ve kendi içimizden doğru bu süreci yayınlarımıza taşımamız, verimli bir program işlettiğimizin göstergesidir. Bu süreçte eksiklerimizin de olduğunu belirtiriz. Fakat savaşın arka cephesinde olmanın verdiği durumdan kaynaklı daha çok iç örgütlenmeye dönük adımlarımızı atmamız yani vaktimizi kendi örgütlülü-

ğümüzden doğru değerlendirmemiz bizim daha fazla üretmemizi zorunlu kılarken buradan doğru eksiklerimizin olması bizim bu süreci değerlendirmemizde, kendi iç üretimimize de kafa yormamıza yol açan bir noktada durmaktadır.

Kobanê Sınırı ve TC'nin Kürt Halkı Düşmanlığı

İkinci grubumuz ise; süreci böyle işlerken TC'nin sürecin başından beri saldırıları da her zaman devam etmekteydi. Sınır hattında hemen hemen her saldırıya tank olurken TC'nin Kürt halkına olan düşmanlığı yaptığı saldırılarda ortaya çıkmaktaydı. IŞİD çetelerinin beslendiği TC sınır hattında nöbet tutan

halkın temel amacı TC'nin IŞİD'e giden yardımlarına engel olmaktı. Bu da TC'nin işine engel olduğu için sınır hattında nöbet tutan halka keyfi bir şekilde gerekçe göstermeden saldırmasına vesile olmaktadır. Yapılan saldırıların amacını sorduğunda hiçbir cevabı veremeyen TC askeri tüm öfkesini, kinini yaptığı saldırılarında ortaya koymaktaydı. Bütün saldırılara rağmen Kobanê direnişinin Türkiye ayağı olan sınır nöbetlerini yıldırılmayan, bitiremeyen TC devleti bunu daha da meşrulaştırmanın yollarını, yeni hazırladığı "güvenli bölge genişletme" başlığını taşıyan yasa ile açmaya çalıştı. Kendi yasalarını tanımayan ve yasalarının çerçevesinde hareket eden TC devleti; sınır hattında da yaptığı saldırıları böyle işletti. Askerin yaptığı saldırıdan ne valiliğin ne de kaymakamlığın haberi oluyordu. Şimdi ise yapılan saldırıları yasal çerçeveye çekmeyi başladılar. Bu IŞİD'i beslemenin yollarını açma, kobanê düşmanlığını resmileştirmenin anlamına gelir...

Kobanê direnişimizin ışığı bize böyle yol gösterirken bize düşen bu süreçten öğrenmek-öğretmek ve halk gençliğiyle buluşarak direnişi büyütmeğdir.

Dersim'den Bir YDG'li

Savaşın Gölgesinde; KOBANÊ

6-7 Ekim; sokakların Kobanê için dolup taşıdığı, meydanların Kobanê için zapt edildiği, barikatların Kobanê için tuttuğu günlerdi. Öfkemiz kabına sığmıyor, Kobanê’de direniş büyürken bizimde kinimiz daha fazla bileniyordu. Bu sefer dayanışma sloganları Kobanê için hep bir ağızdan haykırılıyordu. YPG/J’nin destansı savaşı sloganlarımızı anlamlandırıyor. Sloganlara anlamını veren, milyonların dilinde buluşan, tankların/topların karşısında ilkel diyebileceğimiz silahlarla yazılan tarihi direnişin kendisiydi. Bu yüzden hepimiz “Biji berxwedana Kobanê” diyorduk. Bu yüzden büyük kalabalıklar sık sık “Biji berxwedana YPG/J” diyordu. Kobanê’de İŞİD’in saldırıları, sınırda TC’nin saldırıları artarken kabına sığmayan öfke; T. Kürdistanı’nın her sokağında misliyle karşılık vermeye başladı. İstanbul’da, Ankara’da, İzmir’de ve daha birçok yerde barikatlar Kobanê için alevlendi. Şimdi hepimiz Kobanê için buluştuk, seslerimizi birleştirdik. Lice’de öğrendiklerimizi Kobanê için hayata geçirdik. Ve öfkemiz serhildana dönüştü, öfkemiz gerçek anlamını şimdi kazandı. Her sokakta, her meydanda, her barikatta düşmana cevap verdi. Taş atan çocuklar başta olmak üzere hepimizin öfkesinin hedefinde İŞİD ve işbirlikçileri, bilincinde hesap sorma isteği vardı.

Halkın öfkesinin yansımalarına tahammülsüzlükte sınır tanımayan TC yine bildiğimiz oyunları oynadı. Eylemlerde katledilenlerimiz, sokak ortasında kurşunlananlarımız, gözaltına alınanlarımız, tutuklananlarımız, OHAL’ler, sokağa çıkma yasakları... Bu sefer saldırının sınırlarını daha da genişletmişti TC. Bu yüzden sokağa çıkmak yasaktı. İŞİD’e yaptığı onca yardıma rağmen büyümüşü direniş, onca olanaksızlığa ve eşitsizliğe rağmen büyütüştü savaşı YPG/J. Sokağa çıkma yasağı neden dinlensin ki. Bu yüzden daha çok çıktık sokağa, daha kalabalık çıktık.

Öfkemiz daha da büyüdü. Büyüyen öfkemiz hedefini daha net gördü. Ve böyle mayalandı Kobanê için serhildanımız.

Nöbet Tutma Sırası Bize Gelmişti!

Bir taraftan öfkemiz ülkenin dört bir yanında sokakları, meydanları sloganlarla inletirken, bir tarafta da Kobanê sınırında nöbet devam ediyordu.

Şimdi orda olma zamanıydı, sıra bize gelmişti. Direniş tamamlayan halkalardan birini örmek için sınırda nöbet tutma zamanıydı.

Öfke, merak, kin ve heyecanla dolu karmaşık düşüncelerle yolumuz tüketiyor. Şimdi Riha/Pirsus’tayız. İlk dikkatimizi çeken şey karanlıkta çok net görmesekte ilçenin girişine kurulmuş yüzlerce çadır. Hepimiz, bir şeyler düşünüyoruz ama ses etmiyor, yolumuza devam ediyoruz. İlçe meydanındayız ve henüz gün doğmamış. Bir köşede havanın aydınlanmasını bekliyoruz. Gün ıştır ışımaz, köylere nasıl gideceğimizi öğrenmek için BDP’ye gidiyoruz. Gidiyoruz ama bizi ilk karşılayanlarla diyalog kuramıyoruz. Beklememiz gerekiyor. Kürtçe bilmediğimiz için birbirimize, kendimize kızarak geçiriyoruz zamanımızı.

Biz kendi aramızda tartışırken beş altı yaşlarında üç çocuk giriyor içeri. Yanlarında başka kimse yok. Sonra öğreniyoruz; Kobanê’den gelen çocuklarmış. Onlarla da diyalog kuramıyoruz. İsimlerini öğrenebiliyoruz. Yaşlarını da sorabildiğimiz için mutlu oluyoruz. Ama bundan ötesi yok. Henüz saat sabahın yedisi. Bu saatte tek başlarına burada ne işleri olabilir, bunu soramıyoruz. Bu sorunun cevabını Pirsusta geçirdiğimiz günlerde, daha net anlamaya başlıyoruz.

Çocuk Sesleri Bomba Seslerine Karışıyor!

Nöbet tutacağımız köye doğru yola çıkıyoruz. Köyün içinde bulunan okula geliyoruz. Burası da direniş alanına çevrilmiş. Okulun bahçesine çadırlar kurulmuş nöbet için gelenler okulda kalıyor. Ayrıca köyün camisinde direniş için açılmış. Yemekler burada yapılıyor, gece insanlar camide kalıyor.

Köyde de bizi ilk karşılayanlar çocuklar oluyor. Okulun bahçesindeki oyun parkında oynamak için geliyorlar. Bizden önce oraya gelen arkadaşlarımız, çoktan tanışmış ve arkadaş olmuş çocuklarla. Bize tek tek çocukların hikâyelerini anlatıyorlar.

Yaşları küçük ama hem anlatacakları çok şey var hem de onlarla ilgili anlatılacak çok şey var. 10 yaşındaki Silaw'la tanışıyoruz önce. 10 yaşında ama 5 yaşındaki kardeşine bakıyor şimdi. Babası şehit düşmüş, annesini ise kaybetmiş. Şimdi oyun oynarken kardeşine bakmaya çalışıyor. Onlarca çocukla tanışıyoruz Pirsus'ta, hepsiyle ilgili benzer hikâyeler duyabiliyoruz.

Deneyimli olanlar irkilmiyor. Ama biz henüz alışmadık bomba seslerine. Çocukları dinlerken patlama seslerinden irkilenlerimiz oluyor. Biz irkiliyoruz, Kobanê'li çocuklar bu patlama seslerinin arasında oyun oynuyor. Anlıyoruz ki, yabancı olmadıkları bir ses. Bu yüzden oyunlarını bozmuyorlar. Çocukların bu sese alışık yaşamalarını kısa süre sonra bizde anlıyoruz. Çünkü kısa bir süre sonra irkilmelerimiz son buluyor. O kadar yoğun patlama sesi altında böyle yaşamak çok mümkün değil zaten.

Kara Dumanlar Altında Kobanê'yi İzliyoruz!

Bu hergün orada nöbet tutanların düzenli olarak yaptığı bir şey; caminin çatısından dürbünle Kobanê'yi izlemek. Bir şey yapabildiğimizden ya da çok fazla bir şey gördüğümüzden değil ama, yine de bakıyoruz. Bazen slogan atıyoruz. Önceleleri çok anlamıyoruz; ne zaman, hangi sestense sonra slogan atacağımızı ama zamanla öğreniyoruz.

“Tek tek atan bizimkilerdir, seri atan düşmandır.” diyerek durumu anlatan amcaların baya yardımı oluyor öğrenmemize. Bir sürü insan bekliyor köy meydanında, her gün. Her gün yeni birileri geliyor; bazıları gidiyor, kimisi ise hiç gitmiyor. Hep bekliyor. Bizde onlarla bekleyince öğreniyoruz ve daha iyi tanıyoruz gidenleri de, sabırla bekleyenleri de. Birçoğunun alışıldık olmasına rağmen her bomba sesinden sonra endişesinin, merakının, heyecanının neden azalmadığını onlarla beklemeyi öğrendiğimiz zaman anlıyoruz.

Çocuğunu/çocuklarını bekliyorlar. Dinledikleri ses çocuklarının verdiği savaşın sesi. Endişesi bekledikleri için, merakı ne olduğunu öğrenemediğinden, heyecanın kaynağı ise tek tek atan bizimkilerin atışları. Tek tek yapılan atışların yarattığı heyecan dillerde slogana dönüşüyor. Hep bir ağızdan bir kere daha haykırılıyor; “Biji berxwedana Kobanê!”. Sonra kocaman bir gülümseyişe dönüşüyor yüzlerde. Ve her slogan, her gülümseyiş, her bekleyiş bir umut oluyor Kobanê'ye.

Güveni İnşa Eden Savaş Çağrısı!

Genç birine rastlamak çok mümkün değil orada, nedeni hepimizin malumu. Kobanê'yi özgürleştirmek için sınırlar aşıldı ve gençlik YPG'nin savaş çağrısına kulak verdi. Bu yüzden daha çok çocukları ve yaşlıları görüyoruz. Çocuklarını Kobani'ye gönderen anneleri dinliyoruz.

Kobanê'ye gitmediği için, çocuğuna kızgın olan babaları dinliyoruz. “Beni buraya kandırarak getirdiler, kalıp bende savaşmak istiyordum.” diyen yaşlı amcaları dinliyoruz. Yedisinden yetmişine tek bir halkada birleşmiş bir halkı görüyoruz. Bu halkadaki bir arada durma gücü veren örgüte olan güvenin kendisiydi. Bu güveni, çocuğuna Kobanê'ye gitmesi için ısrar eden analarda, beni buraya kandırarak getirdiler diyen amcanın ağlayışlarında görüyoruz. En çokta sabahın yedisinde o binaya neden geldiğini anlayamadığımız küçük Beya'da görüyoruz. Orası oyun parkı değildi, orada güzel oyuncaklar beklemiyordu onu, oyun arkadaşlarıyla orada buluşmak için sözleşmemişlerdi. Beya, her sabah gözünü açmaz oraya geliyordu anlaşılın. Çünkü her gittiğimizde bizi o karşılıyordu. Beya'nın orada bulunduğu güvendi. Güveni inşa edense savaşın kendisiydi.

Kobanê'de Kadının Sesi

Uzun süredir emperyalistler ve baş uşağı olan TC devleti aracılığıyla yaratılan; büyüyen ve büyüdükçe de Kobanê'de kan döken IŞİD çeteleri saldırılarını devamlı olarak sürdürüyor.

Emperyalist devletlerin silahlı kolu vaziyetindeki IŞİD çetelerinin yağma ve talana dönüştürdükleri Ortadoğu topraklarında hunharca yapılan katliamlar, öldürülen, tecavüz edilen masum bedenler Kobanê'de ki savaşın boyutunu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Günlerdir süren savaşta egemen olanların Ortadoğu coğrafyasında söz sahibi olma yarışından galip çıkmak için geliştirdikleri bu vahşi sistem yüz binlerce insanın katledilmesi, işkence ve sürgün yaşamasıyla sonuçlanmıştır.

En Önde Zılgıt Çekenler!

Bu savaşın ön safhalarına yöneldiğimiz zaman; ezilenler cephesin de savaşı büyüten direnişçi kadınlarımızı ve zılgıtları yükselen analarımızı görüyoruz. Kadınlar geçmişten günümüze hor görülmuş, sindirilmiş, erkeklerin ayak işlerini yapan ve cinsel bir meta muamelesi gören kesim olmuştur. Bunun nedeni de var olan eril zihniyetten kaynaklanır. Bu ataerkil sisteme karşı; kadınlar mücadelenin her safhasında önemli bir yere sahip olarak ve inisiyatifleşerek ilerlemektedir. Kadınlar nasıl ki Rojava'da kazanılan hakların inşasında görev aldılarsa, Kobanê direnişinin de önemli bir yüzü olup savaşı büyütmektedirler. Erkek egemen sisteminin küçük gördüğü, ezdiği, hırpaladığı kadınlar bugün Kobanê sınırında silahlanıp ön safhalarda çarpışarak erkek egemen sisteme en büyük darbeyi vurmaktadır.

Kobanê halkı katliama uğrarken yine en ağır bedeli biz kadınlar ödemekteyiz. IŞİD çetelerinin köy baskınlarında, IŞİD'in eline geçmemek için son çare olarak uçurumlardan atlayan kadınlar, IŞİD'in esir alıp pazarlarda sattığı, sünnet ettiği ve hunharca katlettiği kadınlar ezilenlerin tarihinde silinmeyecek bir noktadadır. Bir eliyle çocuğunun

elini diğer elinde de silah tutan kadınlar topraklarını kana bulayan, yüzlerce kadına tecavüz eden IŞİD çetelerini yok etmek için sınırlarda gece gündüz nöbet tutup geride kalanları koruyarak direnişin odak noktası oluyorlar. Tankların, topların, tüfeklerin, tacizcilerin, tecavüzcülerin attığı her adım kadınların öfkesini büyüterek; direnişin büyümesine vesile olmaktadır. Bunu en iyi düşman bilmektedir. IŞİD çeteleri yakından tanık olmaktadır.

Ortadoğu'da ki savaşın önemli bir parçası olan kadınlar net ve kararlı adımları ile ezene korku olurken; yine öfkeleriyle de ezilen halklara umut olmaktadır. IŞİD çetelerinin kadını hapsediği; köleci, cariyeci, gerici olan bu anlayışına karşı, YPJ savaşçıları Kobanê'de kadını köleleştiren ve çağdaşıktan yoksun olan bu anlayış zincirini tüm egemenler önünde savaşıarak kırmaktadır. YPJ savaşçıları bu gerici zihniyete karşı sınırlar da direnişin adı olurlarken; bizlerde IŞİD çetelerine ve Ortadoğu'yu kana bulayan emperyalistlere karşı daima mücadelemizi verip bu gerici zihniyete öfkemizi gösteriyoruz.

Kadını köleleştiren bu tarihin yeniden canlandırılmaya ve kökleştirilmeye çalışılması kadının kimliğine doğrudan saldırı olurken; Kobanê'de direnen kadınların öfkesi kök salmaya çalışan bu gerici zihniyeti yıkacaktır. Her ne kadar emperyalistlerce beslenseler de her ne kadar IŞİD'e silah yardımı yapsalar da kadınların direnişiyle, inancıyla işgalleri sonlandırıp Kobanê halkının zaferini göreceğiz.

Dersim'den Liseli Bir YDG'li

Objektiflerde Gördüğümüz Çocuklarla Savaşın Ortasında, Birlikteyiz

Rojava ve Şengal halkına destek vermek ve dayanışmayı büyütmek, oradaki halkın yaşadıklarını yerinde görmek ve onlarla birlikte direnişi sırtlanmak için Yeni Demokrat Gençlik olarak Pirsus'un Measer köyündeyiz.

vaşta öldüğü için değil. Ama Kobanê'li kadın ve erkekler ellerinde silahlarla özgürlük için savaşıyor çocuklarının ellerini değil silahları tutmak zorunda onlar...

Aracın gelmesiyle merkezden ayrılıp Pirsus'un Measer köyüne geliyoruz.

T.Kürdistanı'na

daha önce gelmemiş biri olarak benim için buraya gelmenin önemi ve heyecanı elbette ki çok önemliydi. Buraya gelip, halkla bir arada olmak iletişim kurmak, Kürdistan topraklarında olmak kitleyle ilişkilerinde gelişmem adına çok faydalıydı. İlk olarak Suruç merkezde indik, alışkın olmadığım bir görüntüyle karşılaştım her sokakta polis, asker, askeri araçlar ve TOMA vardı. Şaşkın bir şekilde etrafı izlerken Kobanê'li çocuklarla karşılaştık, havanın soğuk olmasına rağmen üstlerinde giyecek bir şey olmaması, etrafa tedirgin bakışları, insanların yanına yaklaşmamaları, ürkek durmaları içimi sızlattı. Daha sonra yoldaşlarla birlikte çocuklarla iletişim kurmaya çalıştık. Kürtçe bilmediğim için konuşamıyordum, sonra elimden geldiğince sıcak ve samimi davranarak yakınlaşmaya çalıştım, daha fazla ürkmekten korkuyordum çocukları. Yoldaşlardan öğrendiğimiz kadarıyla Kürtçeyle, isimlerini sorup konuşmaya çalıştık. Konuşma konusunda başarılı olamasak da yüzlerindeki ifadeden onları anlamamak elde değil. Savaşın verdiği ciddiyet ve acının onların üstündeki etkisini bize yansıttıkları ürkek bakışlarından okunuyordu.

Onlara zarar vermeyeceğimizi yanında olduğumuzu hissettirmemiz gerektiğini düşündük ve zaman ilerledikçe onlarda bize ısındı, çekingence gelip yanımıza oturuyor bizi inceliyorlardı. Objektiflerde gördüğümüz savaşın ortasında yaşayan Kobanê'li çocuklarla birlikteydik, içinden daha fazla ne yapabilirim diye düşünmeden edemiyor insan. O an yaptığı her şey az geliyor çocuklara bakınca onlarda diğer çocuklar gibi gülüp oynasın parklarda anne babasının elinden tutup dolaşmak için ısrar edip ağlasınlar. Sadece çocukça masum şeyler için annesi babası sa-

Bulduğumuz yerde topraktan yapılmış birkaç barınak ve sayılı evler var insanların bir kısmı dışarıda okulda ve camide yatıyor. Gördüğüm manzara beklediğim fakat alışkın olmadığım için beni etkiliyor bir yandan damda, Kobanê sınırını izleyen insanlar bir yandan dışarıda birkaç kişilik gruplar halinde oynayan çocuklar.

Yerleşmeye başladığımız sırada bir gürültü duyuyoruz, ardından halk alkışlar ve sloganlar atıyor. Biz ne olduğunu anlamaya çalıştığımız sırada bizden önce buraya gelen yoldaşlar durumu anlatıyor. Halk burada sürekli Kobanê sınırını izleyip YPG'nin saldırısı olduğunda sloganlarla sevincini gösteriyormuş. Köyde bireysellik yok denilecek kadar az. Yenilen yemekten, içilen sigara, kullanılan battaniyeye kadar her şey ortak kullanılıyor. Muazzam bir dayanışma ve komün bir yaşam söz konusu burada, insanlar bencillikten ve çıkarılıktan uzak. Herkes birbirine bir ihtiyacı olup olmadığını soruyor, sürekli ellerinden geldiğince yardım etmeye çalışıyorlar.

Kısa zamanda köye yerleşip oradaki yaşamı gözlemlemeye halkla iletişim kurmaya başladık. Kalabalık grubun olduğu bir yere geçip oradaki analarla sohbe başladık. Dışarıdan geldiğimi anladılar tabi hemen. Türk olarak oradaki halkın yanında olmam, onları mutlu ediyor ve konuşmalarına yansıyor *"insanların dili, dini, ırkı, kültürü bahçedeki rengarenk çiçeklere benzer bir çiçeğe mi bakmak istersin o kadar renk ve güzellik içinde yoksa hepsini bir arada görmek mi istersin"* diyor ana. Halkların bütünlüğü bu kadar güzel anlatılamazdı herhâlde. Ardından *"Biz din mezhep bilmezdik hepimiz komşuyduk arkadaşlık barış içinde yaşardık devlet öğretti bize insanları ayırtmayı, insanların beynini yıkıyor devlet uyguladığı po-*

litikalarla.”

Daha sonra oradaki durumu ele alıp “burada farklı milletten, dinden, ırktan birçok kişi var, bu dünyada bizi birleştiren paylaştığımız acılarımız var. Biz eskiden Türk-Kürt bilmezdik kızlarımızı verirdik kötü bilmezdik kimseyi tek istediğimiz kardeşçe aynı topraklarda yaşayabilmektir, artık insanlar gözünü açıp farkına varsın devletin oyununun bizi birbirimize düşman etmek istiyorlar. Başarıyorlar da ama biz bunu istemiyoruz biz huzurla bir arada yaşamak istiyoruz.” diyor. Ardından da, Türk toplumunun onlara önyargı ile yaklaştığını, hatta bazı tanıdıklarından Kürtler hakkında çeşitli benzetme ve rivayetler anlatıldığını söylüyor ana, insanların buna inanmasının komik olduğunu söyleyip gülerken aynı zamanda gözlerindeki öfke ve acıyı fark ediyorum.

O sırada başka bir ana sohbe girerek öfkeli bir şekilde topraklarından bir bir nasıl sürgüne uğradıklarını anlatıyor. Sohbetin koyulaştığı sırada bir ana savaşa katılan kızını anlatıp bana benzediğini söylüyor. “Senin gözlerine bakınca kızımı görüyorum.” diyor. Sözü bitip tükendiği yer bu olsa gerek, üzerime hücum eden duygu yoğunluğu karşısında bir şey diyemiyorum acı bir tebessümle karşılık verip elini tutmaktan başka bir şey yapamıyorum o an, ananın bakışları karşısında. Polisler kızımın psikolojisini bozdu diye sinirleniyor birden ve yaşadığı süreçten bahsediyor.

Yabancı olmadığımız bir çoğumuzun şahit olduğu hatta bizzat yaşadığı polis terörü ve baskısından bahsediyor. Şaşırıyorum anlattıklarına. Konuşmasına devam ederken kızının beni bir daha tutuklarsa özgürlük için mücadeleye katılacağını böyle nereye kadar gider bu düzen bizlerin dilimizi kimliğimizi yaşamaya hakkımız var bunun uğruna savaşacağını söylemiş kızı. Ananın kızına cevabı o zaman eline kına yakıp ben kendim seni uğurlarım olmuş. Kocaman

bir yüreği var, bunları anlatırken dimdik duruyor karşımda yanlarında olduğumuz için bizlerle gurur duyduğunu söylüyor ardından.

İnsanları İnsansız Araçlarla Vuruyorlar

Akşam saat 8 gibi bir anda köyde bir hareketlilik oluyor. Ardından askeri araçlar köye bir bir girmeye başlıyor. İstedikleri köyü boşaltmamız bizleri caydırıp oradan atmak engel olmak diye düşünüyorum ilk başta. Daha sonra amaçlarının bizi oyalamak olduğunu ertesi gün IŞİD’e sınırdan geçirilen mühimmat haberini aldığımızda öğreniyoruz.

Türk askeri, polisi halkın huzuru ve emniyetini sağlar güvenilir diye yıllarca beynimizin bir köşesine zorla kazınmaya çalışılan yalanlar nasılda bir bir gerçekliğiyle sökülüp gidiyordu. TC polisi katliamcı IŞİD çetesine yardım ve destek sağlıyor. Buna engel olmaya çalışan halka ise, askeri araçlarla saldırıyor. Halk direnirse gaz atarak buda onları vazgeçirmeye yetmezse gerçek mermiler var sırada. Onların gözlerinde bizler ölmesi gerekenleriz devlete başkaldıran bu kirli düzenin farkına varanlarız, tehlikeliyiz onlar için. Arabaya binip köyden uzaklaşırken camdan bir görüntü takılıyor gözüme tarlada koşturan insanlar arkasından acımasızca üstüne sürülen askeri araçlar. Buradaki insanlar yıllardır bunları yaşayıp çocukları direnişin içinde büyüyor. Bu öfke, direniş ve kararlılıkları bu yüzden onlar için yaşamakta bir direniş. Ertesi gün köye geldiğimizde, çadırların parça parça edilip gazete ve dergilerimizin yırtılıp eşyalarımıza zarar verildiğini görüyoruz. Bunları yaparak bizi caydıracaklarını düşünmüş olmaları ne kadar da acizce. Elbette bizler her koşulda ne olursa olsun burada kalmaya devam edeceğiz ve hiç bir şey bizi yıldıramayacak.

Burada geçirdiğim zaman, benim için büyük bir şans ve deneyim oldu. Savaşı ve bundan en fazla zarar gören kadınlar ve çocukların, halkın yanında olmak onların yaşadığı koşullarda yaşayarak onların neler hissettiklerini anlayıp acılarına ortak olmak, dayanışmayı daha da büyütme ve buradaki halkla tek yürek olmak muazzam bir şey. Özellikle Kürt halkını ötekileştirip yeri geldiğinde insan yerine bile koyamayacak kadar beyni yıkanmış, şovence davranan her zihniyetin buraya gelip yaşanan insanlık dramını ve TC’nin acımasız politikasını görmesini isterim.

Söke’den Bir YDG’li

Şovenizm Karşı Koy Kobanê'ye Kayıtsız Kalma

Kobanê de örülen onurlu direniş Türkiye ve T. Kürdistanı topraklarında milyonlarca insanı etkisi altına almış ve serhıldanlarla halk kitlelerini meydanlara dökmüştür. Özellikle T.Kürdistanı'nda milyonlarca insan Kobanê direnişini büyütme İŞİD-İŞİD işbirliğini teşhir ve protesto etmek için meydanlarda TC'nin saldırılarına karşı barikat-barikat direnmiştir.

Görünen o ki TC Devleti Kobanê'de İŞİD çetelerine yaptığı yardımlar yetmiyormuş gibi bir de Kobanê'ye yapılan saldırılara karşı sokağa çıkan insanlara silahlarla, gazıyla, tankıyla akrebiyle, tomasıyla saldırmış onlarca insanı katletmiş, onlarcasını tutuklamış, yüzlercesinin yaralanmasına sebep olmuştur.

Buna karşı halk kitleleri sokakları boş bırakmamış barikat başlarında "Katil İŞİD, işbirlikçi AKP" sloganını haykırmışlardır. Bizde Yeni Demokrat Gençlik olarak "Kobanê direniş direnişimizdir" diyerek Kürt halkının dört bir yandan Kobanê sınırına akın ettiği süreçte sergilediğimiz refleksiyle sınıra gittik. Aynı zamanda "Rojava ve Şengal İçin Direnişine Omuz Ver, Dayanışmayı Büyüt!" şiarıyla örgütlediğimiz kampanyamızla direniş sahiplenmek ve şovenizme karşı mücadele etmek için mücadelemizi sokaklarda, üniversitelerde, liselerde gençlik olarak sürdürmeye devam ediyoruz.

"Amaan Daha Uzak Bize"

Milyonlarca insanın bu direniş sahiplenmesi ne yazık ki Ankara'da çok fazla kendini göstermedi.

Özellikle Gezi İsyanı'nda on binlerce insana ev sahipliği yapan Tuzluçayır'da halk kitleleri sokakları yeniden doldurmadı, yeniden hep bir ağızdan sloganları haykırmadı. Bunun birçok sebebi var ama ben yakıcı sorunlara değinmek istiyorum.

Bu durum başta Tuzluçayır halkındaki şovenizmin etkilerinin oldukça boyutlu olmasından kaynaklıdır. Devletin yürütmüş olduğu politikardan birisi de budur ve halktaki etkisini

çok açık bir şekilde görebiliyoruz. Burada bizlere düşen görev şovenizme karşı bulunduğumuz her alanda mücadeleyi yükseltmek ve yeniden hep birlikte on binler olup meydanlara akmak ve sloganlarımızı haykırmaktır. Aynı zamanda insanlarda kendilerine zarar gelmediği sürece sorunları görmezden gelmeleridir.

Bunu söyleyince aklıma bir fıkra geldi. Bir gün gölde bir kayıkta dolaşan dört kişi var ikisi kayığın bir tarafında ikisi de diğer tarafında oturuyor. Kayığın ortasında da bir delik var ve bu delikten sürekli su doluyor batmaması için bu suları boşaltmak gerekiyor. Kayığın bir tarafındakileri batmamak için suyu boşaltmaya çalışıyorlar. Diğer tarafındakileri ise "Amaan delik daha uzak bize" diyorlar. Bana çok anlamlı geldiği için sizlerle paylaşmak istedim. Eğer o suları hep birlikte boşaltmazsak, birlikte mücadele etmezsek kayık batacak.

"Kobanê İŞİD'e Mezar Olacak"

İŞİD çetelerinin saldırılarının yoğun olduğu bu günlerde, AKP'nin bu çetelere sağladığı yardımı ve yaptığı katliamları görmezden gelmeyelim. Kobanê halkının yanında olmalı, kürt halkına yapılan bu saldırıları örgütleyeceğimiz serhıldanlarla geri püskürtmeliyiz ve "Kobanê İŞİD'e Mezar Olacak" sloganını hep birlikte haykırmalıyız.

Ankara'dan Bir YDG'li

Daha Güçlü Bir Örgüt İçin,

Çevresini Daha Fazla Hareketlendiren Komisyonlar Yaratalım!

Şunu belirtmemiz gerekir ki merkezi politikalarımız ekseninde eş güdümlü hareket edebilme, başta alanlarımızın örgütlü olmasına bağlıdır. Alanlarımızın örgütlü bir duruş ortaya koyabilmesi, alan örgütlülüklerimizi oluşturan bileşenlerin kolektif çalışmayı hayata geçirebilmesiyle ilintilidir.

Kampanya sürecimiz üzerinden bahsini ettiğimiz eş güdümlü hareket edebilme meselesindeki durumumuz, alan örgütlülüklerimizin kolektif çalışma anlamında ve buna bağlı olarak kurumsal yapı da belirli bir olgunluğa erişmiştir.

Ortadoğu'daki savaş gerçekliği yeni öznelere ve yeni ittifaklarla devam etmektedir. IŞİD saldırılarının önce Şengal'de Ezîdi halkına yönelmesi ve hemen ardından yüzünü Rojava'ya dönerek Kobanê'ye saldırması karşısında şekillenen direniş ve dayanışma mücadelesi kendini Türkiye sınırları içerisinde de göstermektedir.

Türk devletinin esasta Kürt Ulusu'nun Rojava'daki siyasal ve sosyal kazanımlarına yönelik saldırıları, Kürt Ulusu'nun Rojava'daki direnişinin Türkiye'de daha fazla hissedilmesine ve bu cepheyi de hareketlendirmesine vesile olmuştur.

Gelinen süreçte özellikle 6-10 Ekim Kobanê Serhıldanı döneminde tavan yapan kitle eylemlerine karşı devlet: "Vandallar, yağmacılar, teröristler" yakıştırmalarında bulunarak, direnişi, kitleler gözünde bir kere daha küçük düşürmeye çalışmıştır. Ancak görünen o ki, ulusal sorun nezdinde bir hayli yalnızlaşan AKP'nin, uluslararası arenada da kendini yeniden var etme süre-

cinin içerisine girmiştir.

Kobanê ekseninde yaşanan gelişmeler, Türk egemenleri ve Kürt Ulusal Hareketini yeniden fiili anlamda karşı karşıya getiren ve uzun sürece yayılan bir kriz ortamına zemin hazırlamıştır. Yaşanılan krizin boyutu oldukça derin ve parantezi geniştir. Öyle ki bugün çözüm sürecinin bitip bitmemesinden, HDP'nin kapatılıp kapatılmamasına kadar birçok konu bu minvalde tartışmalara açılmıştır.

Rojava ve Türkiye'de böylesi bir dönemin içerisinde şekillendirdiğimiz "Şengal ve Rojava İçin Direnişe Omuz Ver, Dayanışmayı Büyüt!" şiarlı kampanyamız süreçle daha fazla ilişkilennemizin önünü açmıştır. Politik ve pratik faaliyetimizi kampanyamız etrafından şekillendirdiğimiz bu dönemde, kampanya faaliyetimiz alanlarımızda belli bir hareketliliğin ve kurumsal anlamda reflekslerimizin güçlenmesine de vesile olmuştur.

Eş Güdüm için

daha kurumsal bir yapı!

Öncelikle belirtmek gerekir ki kampanyamızı ilan ettiğimiz ve Kobanê saldırılarının başladığı döneme denk gelen ekipler oluşturarak, Pirsus'a gidişimiz ciddi bir olumluluğu içerisinde barındırmaktadır. Bu parantezde tek tek yerellerimizin merkezi bir duruş sergilemesi, kampanya sürecimizde öne çıkan özelliklerimizden olmuş-

Gençlikten Notlar

tur. Açığa çıkan bu tablomuz kurumsallaşma ve merkezi hareket edebilme noktasındaki gelişim seyrimizin en somut ifadesidir.

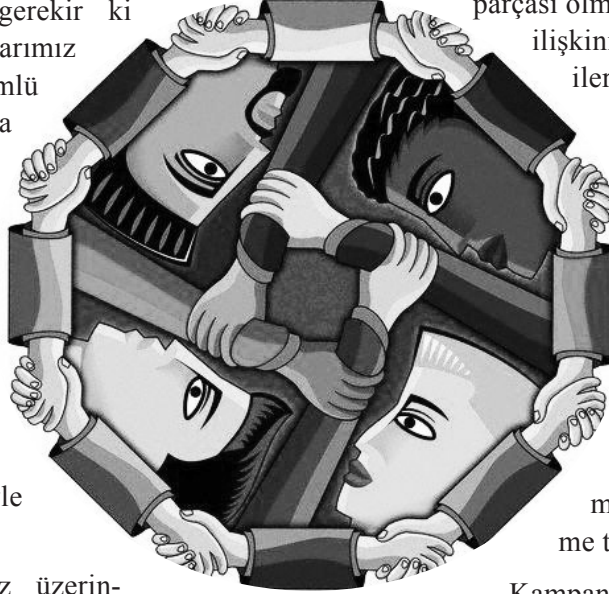
Şunu belirtmemiz gerekir ki merkezi politikalarımız ekseninde eş güdümlü hareket edebilme, başta alanlarımızın örgütlü olmasına bağlıdır. Alanlarımızın örgütlü bir duruş ortaya koyabilmesi, alan örgütlülüklerimizi oluşturan bileşenlerin kolektif çalışmayı hayata geçirebilmesiyle ilintilidir.

Kampanya sürecimiz üzerinden bahsini ettiğimiz eş güdümlü hareket edebilme meselesindeki durumumuz, alan örgütlülüklerimizin kolektif çalışma anlamında ve buna bağlı olarak kurumsal yapı da belirli bir olgunluğa erişmiştir. Kolektif çalışma ve merkezi hareket edebilme meselesinde attığımız bu adımlarımızın devamını kitleyle bağlarımızı kuvvetlendirerek geliştirebiliriz. Alan örgütlülüklerimizdeki, yürütmelerimizin, çeşitli komisyonlarımızın geniş kitleyle ve bize daha yakın olan çevre çeper ilişkilerimizle bağları güçlendirilerek atacağımız adımların yankılarının daha büyük olacağı bilinmelidir. Komisyonlarımız üzerinden daha geniş bir bileşen harekete geçirilerek yürüteceğimiz faaliyet, örgütlü gücümüzü de bu paralelde artıracaktır.

Etkin Bir Faaliyet, Etkin Komisyonlar!

Bu bağlamda alan yürütmelerimiz dahil, tüm kolektif mekanizmalarımızın bir ayağının sürekli olarak kitlelerden beslenmesi, örgütümüzü geniş kitlelere kenetleyecektir. Burada bahsini ettiğimiz kitlelerden beslenme meselesi özelde, yakından uzağa çevre çeper ilişkilerimizin katkısını alabilmedir. Bunun için; alan yaratabilir, var olan alanlara kitleyi dahil edebilir, inisiyatif

paylaşabiliriz. Kitlelerin yürütmüş olduğumuz Yeni Demokratik Gençlik Hareketi mücadelesinin içerisinde şekillenmesi ve mücadelenin bir parçası olması kitleyle kurduğumuz ilişkinin gelişmesi minvalinde ilerleyecektir.

Kampanya sürecimizde yeni alanlarda faaliyetlerimiz başlamış, var olan alanlarımızda ise hareketli bir pratik süreç geçirmiş olduk. Yakalamış olduğumuz bu hareketliliğin temposu ve sürekliliğini, önümüzdeki süreçle ilişkilendirme tarzımız belirleyecektir.

Kampanya sürecimiz resmi olarak bitmiştir ancak, gerek Suriye'deki gelişmeler ve ülkemizdeki ulusal sorunun yakıcılığı gündemi belirleyen ana faktördür. Bu kapsamda çalışmalarımızın ana odağı değişmemiştir. Kampanya sürecimizin hareketliliği önümüzdeki dönemde yapacağımız konferansla birleştirebileceğimiz bir noktadır. Önümüzde, yaklaşık olarak bir buçuk aylık bir süreci konferans çalışmalarımızla şekillenecektir. Konferans çalışmalarımızın niteliğini örgütümüzün kitlelerle kurduğu bağ belirleyecektir. Kitlelerin özellikle Kürt halk gençliğinin, tepkisini açığa çıkartan ve refleks vermesini sağlayan mesele, IŞİD saldırıları ve TC'nin Rojava politikasıdır. Buradan doğru kitlelerle bağ kurarak daha verimli bir konferans çalışması yürütebilir, Konferansımızın genel süreçle bağını kurabiliriz.

Bu dönemde kolektif mekanizmalarımızı daha aktif kullanarak yürüteceğimiz pratik faaliyet, güçlü bir örgütsel duruşu beraberinde getirecektir. Tek tek bireylerin, kolektif çalışma tarzı içerisinde şekillenecek, örgütümüz de bu kolektif mekanizmalar aracılığıyla kitlenin içerisinde genişleme fırsatı bulacaktır. Güçlü bir örgütsel duruş için komisyonlarımızın etki gücünü kitlelere doğru genişletmek buradan doğru sürece müdahalelerde bulunabiliriz.

Roja'ya'da Devrim Ateşini Bedeniyle Körükleyen PARAMAZ'a

İŞİD çetelerine karşı YPG saflarında savaşırken şehit düşerek ölümsüzler kervanına katılanlardan birisi de Suphi Nejat Ağırnaslı (Paramaz Kızılbaz) oldu.

Suphi Nejat, Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji bölümü yüksek lisans öğrencisiydi. Bir Ermeni değildi. Fakat Ermeni halkına yapılan soykırımı göz ardı etmedi. Belki de bunun için 1915'te asılan Ermeni devrimci Paramaz'ın ismini almıştı. Ne Ermeni Soykırımı'nı ne de Hrant'ın Agos önünde sırtından vurulmuş, yerde uzanışını unutabilirdi.

Suphi Nejat bir Alevi değildi. Fakat ezilen, asimile edilmeye çalışılan tüm halklar ve mezheplerin bu politikalara karşı olan savaşını kendi savaşı bildi. 1993'ün 2 Temmuz'unu, Madımak'ı unutmazdı. İşaretlenen evleri, sırf inancını farklı diye kötü gözle bakıldığından ne olduğunu gizlemek zorunda bırakılan insanları unutmazdı; Kızılbaz yaptı soyadını.

Suphi Nejat bir Kürt de değildi. Fakat yıllardır kendini var edebilmek için savaşan Kürt ulusunun ve emperyalizmin yıllardır acımadan katlettiği tüm Ortadoğu'nun savaşını kendi savaşı bildi. Ne Roboski'yi unuttu, ne Zilan'ı, ne Ceylan'ı, ne de Mahir Çetin'i.

Başımız Dik Gideceğiz Ölüme!

Paramaz Kızılbaz, bu çürümüş düzende yüksek bir yaşam standardı, kariyer istemedi. Kendini toplumdan bağımsız düşünemedi hiçbir zaman. Yüksek yaşam standardını herkes için istedi. Tüm halklar için özgürlük ve eşitlik istedi. Fikirleri

yüzünden gördüğü baskıdan yorulmuştu, tüm bunlar için koştu, Kobanê siperlerine. Bu yolda düşenlerin; Serkan Tosunların, Arin Mirkanların ayak izlerini takip ederek vardı savaşa. O devrime sadece bilinciyle değil, yüreğiyle de bağlanmış bir enternasyonalistti. Savaşı türbinlerden izleyerek seyirci olmayı değil, içerisine girerek omuzlayıcısı olmayı seçti.

Kobanê'de şehit düştü. Tıpkı 1915'te Beyazıt'ta "Yoldaşlar, yiğitçe, başımız dik gideceğiz ölüme" diye haykırarak idam

edilen Ermeni devrimci Paramaz gibi Suphi'de başı dik bir şekilde bedenini halkını korumak için çetelere siper etti. Vuruşa vuruşa, YPG'li yoldaşlarıyla beraber hayata gözlerini yumdu.

Hayat felsefesini aldığı isimle iki kelimeye sığdıran Paramaz Kızılbaz, savaşa katılmadan önce ailesi ve dostlarına bıraktığı mektupta "Şimdi tıpkı Peter Pan gibi Neverland'e gidiyorum, asla büyümek üzere. Bundan daha çok beni mutlu eden bir şey olamazdı" dedi. Esasen onu asıl mutlu edecek şey Kobanê'nin düşmemesi, direnişin zaferle sonuçlanması olacaktır. Bizler de halk gençliği olarak direnişi bulduğumuz her alana yayacak, Kobanê'nin düşmesine izin vermeyeceğiz. Çünkü "Her yürek devrimci bir hücredir. Hayal gücü iktidara!"

İstanbul Üniversitesi'nden Bir YDG'li

25 Kasım'da; Kader'den Reyhanêh'e Kadınların İsyanını Büyütelim...

Yüzyıllardır hâkim olan patriarkal düzen tarafından kadınların kimliği yok sayılmakta, emeği sömürülmektedir. Köklerini yüzyıllardır “erk” iktidarla besleyen patriarkal, gücünü tarihsel geçmişinden almakta. Patriarkal düzen, kadına yönelik geliştirdiği her sistemli saldırısıyla birlikte iktidarını yinelemeye devam ediyor.

Tarihsel olarak, uzun yıllardır sistemli saldırıların hedefinde olan kadınların, bu saldırılar karşısındaki direnişi de uzun soluklu bir mücadeleye dayanmakta.

Kadınlar zincirlendikleri toplumsal rollerden, yükselttikleri mücadele ile özgürleşmekte.

Bundan tam 54 yıl önce, devlet güçleri tarafından vahşice katledildi Mirabel Kardeşler. Trujillo Diktatörlüğü döneminde, hâkim olan baskı ve zulüm karşısında Mirabel Kardeşler bu diktatörlüğe karşı, onurlu bir direniş sergiledi. Ve bu mücadelede Mirabel Kardeşler Dominik Cumhuriyetine bağlı askerler tarafından tecavüz edilerek katledildi. Ardından, 1981 yılında Kolombiya’da yapılan Latin Amerika Kurultayı’nda özgürlük mücadelesi yolunda katledilen Mirabel Kardeşler’e atfen, 25 Kasım “Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü” olarak ilan edildi. 25 Kasım günü Mirabel Kardeşlerin özgürlük mücadelesindeki isyanının adı, Trujillo diktatörlüğüne karşı başkaldırıların ilanı oldu.

Onlarda tıpkı öldürülen yüzlerce kadın gibi kendilerine biçilen kadınlık rollerinin dışına çıkmışlardı. Ülkelerindeki baskı ve zulme karşı durarak, zincire vurulan düşlerini, mücadeleye katılarak özgürleştirdiler.

Ülkemizde, değişen her hükümetle birlikte, değişmeyen “erkek” zihniyetinin geliştirdiği politikalar kadınlara yönelik sistemli saldırıları beraberinde getirmektedir. Özellikle 12 yıllık AKP Hükümeti döneminde, geliştirilen politikaların bir sonucu olarak kadına yönelik şiddet ve saldırılar ayyuka çıkmıştır.

Bianet’in verdiği sonuçlardan hareketle; Erkekler tarafından öldürülen kadınların sayısı 2010’da 217; 2011’de 252; 2012’de 165; 2013’de ise 214 olarak kayıtlara geçiyor.

2013 yılında, erkekler tarafından 214 kadın öldürülmüş.

Katledilen 214 kadının 104’ü eşleri, 12’si eski eşleri, 25’i ise sevgilisi tarafından öldürülmüştür. Bu bilânço, önceki yıllardaki oranlara baktığımızda da benzer bir tabloyu bize yansıtıyor. Son 4 yılda tutulan çeteleye baktığımızda oran sıralaması önce eşler, ardından eski eşler ya da sevgililer olarak devam ediyor. (Bianet’in “Erkek Şiddeti Çetelesi” olarak kadın cinayetleri, kadına yönelik taciz ve tecavüzü sonuçlarını kayıt altına aldığı dokümanlarından yararlanıldı)

Özellikle çetelenin oranlarındaki sonuçlara göre, kadınlar en çok eşleri tarafından öldürülüyor. Ülkemizde “erkeğin sevgisi” yılda yüzlerce kadını katlediyor. Aile içerisinde toplumsal rollerini reddedip, erkeğin iktidarı karşısında ses çıkaran kadın, erkeğin şiddetine maruz kalarak katlediliyor.

2014 yılının, ilk 10 ayındaki şiddet çetelesine göre; erkeklerin 235 kadını öldürdüğü, 88 kadın ve kız çocuğuna tecavüz ettiği, 449 kadına şiddet uyguladığı ve 95 kadın ve kız çocuğuna cinsel tacizde bulunduğu belirtilmekte. Henüz tamamlamadığımız 2014 yılının, ilk 10 ayından açığa çıkan sonuçlarına göre, önümüzdeki 2 ayın bilânçosu çok farklı olmayıp, diğer yılların oranından başka bir sonuca evirilmeyeceği öngörülebilir.

Şiddet çetesinin bize verdiği sonuçlara göre Türkiye’de yaşanan kadına yönelik şiddet, taciz ve tecavüzler her geçen gün artış göstermektedir.

TC mahkemeleri kadın cinayeti, taciz ve tecavüzle “yargılanan” sanıklara, “tahrik” indirimleri yapılarak ceza vermemektedir. Suçluyu değil de kadının giyimini, namusunu yargılayan zihniyet karşısında kadınlar göz göre ölüme mahkûm edilmekteler. Bu zihniyet devletin erkek egemen iktidarından beslenmektedir.

Patriarkal düzen iktidarını kadının bulunduğu her alanda var ederek, kadınlara yönelik sistemli saldırılarını katmerleştirmektedir. 25 Kasım’ı karşılayacağımız bugünlerde erkek egemenliğin saldırıları karşısında, kadınlar olarak örgütlü mücadeleyi yükseltmemiz elzem görevlerimizdendir.

25 Kasım’ı İran Devleti’nin tecavüzcü zihniyeti ile katlettiği Reyhanêh’in zindanlardaki tavizsiz direnişini, mücadelemize taşıyarak karşılayacağız.

25 Kasım’ı Kobanê’de IŞİD çetelerinin üzerinde patlayan bir öfkeye dönüşen Arın Mirkan’ın iradesi ve direnişle ve yine Kobanê’de direnen kadınların çağrısına yanıt olmak için yollara düşen Kader’in yarım kalan düşlerini kavgamızda yaşatma sözü vererek karşılıyoruz. Kader’den Reyhanêh’ye genç kadınların isyanını 25 Kasım’da sokaklarda, kampüslerde büyütmeye...

Altın Portakal'ın İçi Çürük Çıktı

Bu yıl 51.si düzenlenen Antalya Altın Portakal Film Festivali, daha başlamadan basında ve kamuoyunda oldukça fazla yer aldı. Gönül isterdi ki bu cümlelerin devamında festivalin doğası gereği, gösterime sunulan sanat eserlerinden kaynaklı gündemi işgal ettiğini belirtelim. Ama hayır. “Koskoca” Altın Portakal’da bir film anayasaya uygun bulunmadığı için sansüre maruz kaldı. Bu skandal vesilesiyle çok konuşuldu festival.

Birçok film festivalinde olduğu gibi, Altın Portakal’da da “Belgesel-Documentary” bölümü yer alıyor ve birçok konuda belgesel film yarışıyor bu dalda. Belgesel film, adından da kaynaklı belge niteliği taşıyan film eseridir. Gerçeği olduğu gibi vermek gibi bir görevi vardır. Ama yönetmenin baktığı pencereyi de yansıtır elbette. Bu da konunun etik kısmını kapsar.

Altın Portakal’da yaşananlara baktığımızda, yönetmenlerin belge filmlere nereden bakacağına karar vermeye çalışan tuhaf bir sansür kurulunun varlığını gördük bu yıl. Üstelik bu filmleri sansürleme gerekçelerini de TCK’ya bağlayan bir kurul... Evet, Reyan Tuvi’nin “Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek” adlı filminden bahsediyorum. Ne olursa olsun bir festivalde yarışan bir filmin TCK maddeleri gerekçe gösterilerek yarışmadan çıkarılması çok derin bir ideoloji içeriyor demektir.

Reyan Tuvi’nin filmi, festivalin ön jürisi tarafından kabul edilmiş bir film. Yani festival yönetimi tarafından önce kabul edilip sonra uygun bulunmayan bir filmden bahsediyoruz. Üstelik bu film, TCK’nın 125. ve 299. maddelerine aykırı ifade ve içerik ihtiva ettiği gerekçeyle yarışmadan çıkarıldı. Yani ceza hukuku giriyor işin içine. Yani “koskoca” Altın Portakal Film Festivali yönetiminin ne sanatla ne sinemayla ne de evrensel değerlerle uzaktan yakından alakası yok. Zaten Türkiye’deki sansür kurulunda bizzat görev alan şahısların da hiçbir zaman sinemasal anlamda bir kültürel birikimleri olmadı ve hâlâ da aynı durum varlığını koruyor. Bugün Türkiye’de “Gitmek” adlı film, “Bir Türk bir Kürt’e aşık olamaz” bakış açısıyla yasaklanıyorsa, Nymphomaniac gibi dünyada ses getiren ve Lars Von Trier gibi sinema sanatında adından özgün tarzıyla, Dogma 95 gibi bir manifestoyla söz ettiren bir yönetmenin filmi “sapıkça” olarak görüldüğü için yasaklanıyorsa, sebebi sansürcü zihniyete sahip olan devlet ve kurumları, kurullarıdır.

Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek’in kaderi de bunlar ve daha birçok filmle aynıydı. Gerçi daha sonradan festival yönetiminin filmi tekrar kabul etmesi ve Reyan Tuvi’nin bu çağırışı olumsuz cevaplamaması eleştirildi ama Altın Portakal’da konu bununla kapanmadı. Jüri

üyeliğinden istifa eden jüri üyeleriyle birlikte daha da büyüyen durum, sanata uygulanan sansürün ne denli büyük ve ciddi boyutlara varabileceğini gösterdi bizlere.

Sanat, insanların birbirlerini anlayabilmeleri, sevebilmeleri ve dünyalarını büyütebilmeleri için elzem bir olgudur. Eğer insanların empati araçları ellerinden alınır, zamanla tüm duyguları ölmüş mekanik canlılar haline gelirler. Böylece düşünmez, sorgulamaz, tartışmaz ve öğrenmezler. İşte devletlerin istedikleri ideal vatandaş profili... Sanata sansür uygulamak en kısa tabiriyle faşizmdir. Faşizm sadece sokakta biber gazı, jop ve dayakla uygulanmaz. Bir ülkede sanata uygulanan sansür ve baskı, işte asıl köklenen faşizm budur. Şu anda birçok şehir ve belediye tiyatrosuna yönelik yoğun bir baskı ve sansür politikası uygulanmakta, Türkiye’deki tüm Devlet Opera ve Bale salonları birer birer kapatılmakta, birçok ilçede zaten sinema salonu yokken şehir merkezlerindeki sinema salonları da tek tek yok edilmekte, olanlara da kalitesiz filmler gelmektedir. Yani insanların sanata ulaşabilecekleri tüm yollar devlet tarafından yok edilmektedir. Çünkü sanat ve özellikle bu anlamda sinema, insanların ideolojik dönüşümlerinde oldukça etkili bir araçtır. SSCB, sinemayı bu anlamda çok iyi kullandı ve dünyayı etkileyen yönetmenler yetiştirdi. Almanya’da Hitler de propaganda amaçlı sinemacılar yetiştirdi, salonlarda yüzlerce, binlerce film gösterdi faşizm günlerinde.

Türkiye’de bu yolu başka bir açıdan kullanıyor. Faşizm propagandası amaçlı bile olsa etkileyici filmler yapacak sanatçı yetiştiremedikleri için -çünkü zihniyetleri bu kadarına bile müsait değil- sanatın önüne duvar örmeye çalışıyorlar. Fakat bu çabaları boşadır. Çünkü, teknoloji çağında bir festival programında yer alamasa bile birçok film birçok mekanda artık rahatça izlenebiliyor. Önemli olan insanların dünyalarında bir şeyler değiştirebilmekse, halka ulaşabilmekse bu yolla da ulaşıyor. Önemli olan içi çürümüş ödüller almak değil, üretilen eserlerle insanların dünyalarına girebilmektir.

Mersin’den Bir YDG’li

49. Yılında Büyük Proleter Kültür Devrimi Yolumuzu Aydınlatıyor

MLM (Marksizm-Leninizm-Maoizm) ideolojisi-ni benimseyenlere göre tarihi belirleyen sınıf mücadelesidir. Sınıf mücadelesinin sosyo-ekonomik ayağını ise üretim ilişkileri belirler. Buna göre de insanlık tarihi belirli aşamalardan geçerek günümüze gelmiştir. Bu aşamaları şu şekilde tarif edebiliriz: İnsanlık ilkel komünal toplum, köleci toplum, feodal toplum ve kapitalist toplumdan geçerek sosyalizme oradan da komünizme varacaktır.

Her üretim ilişkisinin belirli bir tasfiye olma biçimi vardır. Örnek olarak feodalizm ya burjuva demokratik devrimler yoluyla ya da Prusya modeli denilen yolla tasfiye edilip kapitalizmin gelişmesinin önü açılır. Fakat emperyalizm çağına girildiğinde feodalizmi tasfiye edememiş olan ülkelerde, feodalizm burjuvazi tarafından tasfiye edilemeyip emperyalizm kontrolünde zorunlu bir ittifak kurarlar. Bu ittifak ülkedeki üretim ilişkilerini yarı feodal yarı sömürge bir yapı haline dönüştürür. Onun için bu tip ülkelerde devrim güçleri Başkan Mao Zedung tarafından teorize edilip hayata geçirilen, feodalizmi tasfiye edip devlet eliyle kapitalizmin gelişmesini ve oradan da sosyalizme geçebilmek için Yeni Demokratik Devrimi (Demokratik Halk Devrimi) benimsemişlerdir.

Çin’de Yeni Demokratik Devrimden sonra ise ülkede sosyalist inşayı tam manasıyla gerçekleştirmek, kafa ile kol emeği arasındaki çelişkiyi yok edebilmek ve aynı zaman da parti içindeki modern revizyonistlerle mücadele etmek için Başkan Mao tarafından 10 Kasım 1965’te başlatıldı. Çünkü her ne kadar burjuva-feodal iktidar alaşağı edilmiş olsa, onun görüşleri, kültürü, olaylara bakış açısı hala daha halkın arasında ve partide kendini gösteriyordu. Eğer olaylara bu minvalde bakmazsak Kültür devrimini emperyalistlerin bakış açısıyla Mao’nun partiye hakim olma savaşı gibi görmekten kendimizi alamayız. Buda bizi Kültür Devriminin muazzam katkılarını göz ardı etmemize ve bunlardan yararlanmamıza sebep olur. Konuyu dağıtmadan devam edelim.

Burjuvazinin üretim aletleri üzerindeki mülkiyeti ele geçirmesi ve sanayinin kapitalistleşmesi kafa ile kol emeğinin birbirine yabancılaşmasını getirdi. Kafa ile kol emeğinin birbirine yabancılaşmasıyla, burjuvazi kafa emeğinin kol emeğinin üzerinde tutmuştur. Bu da toplumda bir sınıf üstünlüğüne sebep olmuştur.

Mao’ya göre üretim aletlerinin kolektifleştirilmesiyle kapitalist restorasyonun ya da toplumsal çelişkilerinin önüne geçilemeyecekti. Yani çelişkiler sosyalizmde de var olacaktır. Bu çelişkiler kendisini kafa ile kol emeği,

yöneten yönetilen vb. şekilde ortaya çıkardı. Bu çelişkileri çözmeye ihtiyacı ise Proleter Kültür Devrimini doğurdu.

Büyük Proleter Kültür Devriminin Gelişmesi

Çin’de sıraladığımız sebeplerden dolayı başlayan kültür devrimi geniş halk kesimlerinde karşılık bulmuştur. Fabrikalardaki işçiler kendi işçi komisyonlarında aldıkları toplantılarda var olan çelişkileri çözmek için çeşitli yollara başvurmuştur. Bunlardan birisi ise **dazibao** denilen afişlerin fabrika duvarlarına asılması bunlar üzerinden tartışmaların yürütülmesine dönmüştür. Hatta bu sistem o kadar yayılmıştır ki öğrenciler üniversitelerinde öğretmenlerine karşı, halk ise meydanlarda bürokratlaşmaya başlayan yöneticileri bu yöntemle eleştiri yağmuruna tutmuştur. Hatta Başkan Mao’nun o meşhur sözü **“Burjuva karar-gahlarını bombalayın”** bu süreçte halkın politikleşmesi ve parti içindeki burjuva artıklarının temizlenmesi için söylenmiştir. Yoksa halkın parti binalarını bombalaması anlaşılmalıdır.

Kültür devrimin oluşmasına etki eden kafa ile kol emeği arasındaki çelişkinin giderilmesi için ise çeşitli yöntemler bulunmuştur. Mesela ziraat mühendisleri çalışmalarını tarlalarda, öğretmenler ise çalışmalarını daha fazla sosyal pratik içerisinde sürdürmüşlerdir.

Kültür devrimindeki bir diğer olay ise **Kızıl Muhafız-lardır**. Genellikle üniversite ve lise öğrencilerinden oluşan Kızıl Muhafızlar genelde silahsız olup Kültür Devrimi süreci içerisinde aktif olarak rol oynamışlardır. Gençliğin bu kadar aktif olma sebebi ise geleceğin gençlik olması(-gelecekte sosyalizmi devam ettireceklerin gençlik olması) ve aynı zamanda kültürlerin ve ideolojilerin oluştuğu yerler olan üniversite ve liselerde bulunmalarıdır. Bunun için eğitim yerleri sosyalistleştirilirse gençliğin içinde oluşabilecek herhangi bir burjuva görüşünün de önüne geçilmiş olurdu.

Büyük Proleter Kültür Devriminin katkılarını kısaca toparlayacak olursak karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor: Öncelikle kafa ile kol emeği, yöneten yönetilen arasındaki çelişkiler çözülmüştür. Parti içindeki modern revizyonist ve kapitalist restorasyona dönük düşünceler tasfiye edilmiştir. Ayrıca sosyalizme geçişle birlikte Mao’nun proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi fikride gerçekleştirilmiş oldu. Tekrar söylemek gerekirse 49. yılında Büyük Proleter Kültür Devrimi yaptığı katkılarla yolumuzu aydınlatıyor.

Konuyu araştırmak isteyenler için kaynak: Jean Daubier , Çin Kültür

Devrimi Tarihi, Umud Yayıncılık

**REYHANNEH'İN TAVİZSİZ DİRENİŞİ,
YPJ'NİN DESTANSI SAVAŞIYLA**

25 KASIM'DA ALANLARA!
www.partizanarsiv.net

CIWANÊN DEMOKRATÊN NÛ

Kovara Mehane a Siyaset bo Ciwanan | Hejmar 189 | Mijdar 2014 | ISSN: 1302-7506 | 2 TL

“Gericiliğe, Haksız Savaşlara, Şovenizme;
Sınırsız Direniş
9. Konferansımızda
Buluşalım!”

20-21 Aralık'ta
İstanbul'da

www.partizanarsiv.net